

MAART 1981

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

EGYPTE & ISRAËL WEGBEREIDERS VAN WERELDVREDE?

Zie pagina 2

de
ECHE WAAKHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

14e jaargang No. 3

maart 1981

ARTIKELEN

De berg Sinai — Jeruzalem: verboden van wereldvrede	2
Crisis in Oost-Europa	5
Wat is de Kerk en waarom bestaat zij?	7
Ontdoe uzelf van de donkere sluier van depressie	8
Een 2500 jaar oude tijdcapsule ontsloten	13
„Ik ben geen dier”	18

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	29

BIJ ONZE OMSLAG

Te midden van de complexe en zeer onbestendige situatie in het Midden-Oosten, zijn twee moedige mannen met visie — Anwar Sadat van Egypte en Menachem Begin van Israël — aan persoonlijke en politieke risico's voorbijgegaan om hun land naar vrede te leiden. Waartoe zullen hun inspanningen leiden? Lees voor het antwoord het onthullende verslag van hoofdredacteur Herbert W. Armstrong, dat op pagina 2 begint.

Omslagfoto's: Abbas-Gamma/Liaison (links) en William Karel-Sygma (rechts)

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. **Nederland:** Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1981 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Jeff Calkins, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, Lester L. Grabbe, John Halford, Selmer L. Hegvold, Sidney Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, L. Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Dennis R. Robertson, John R. Schroeder, Richard H. Sediack, Robert C. Smith

Redactie-assistenten:

Werner Jebens, Suzie Kelenske, Janice Roemer

Kopijredacteur:

Peter Moore

Vormgeving:

Randall Cole, Minette Collins, Phil Gray, Ronald F. Grove, Michael Hale

Fotoarchief:

Hal Finch

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:

Hoofd distributie en productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Eindcoördinator uitgeverij:* Syd Attenborough; *Coördinator internationale edities:* Val Brown; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

Stanley R. Rader

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *St. Albans, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Robert Fahey

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Engeland AL2 2EG

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

• *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

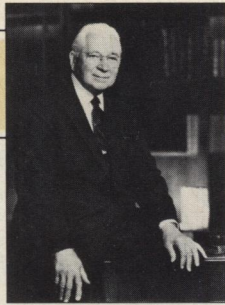
• *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. 2603, Manila 2801

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Persoonlijk van...

Waarom worden we niet dagelijks aan de crisis van de menselijke overlevingskans herinnerd?

Wij staan voor een veel groter probleem dan de crisis rond de Amerikaanse gijzelaars in Iran. Voor het eerst sinds de mensheid de wereld bewoont, bestaan er wapens voor massavernietiging die de mensheid van deze planeet kunnen wegvagen!

Vandaag wordt de *hele mensheid* tegen een losgeld gegijzeld! Zouden wij alles vergeten zijn van de 52 regeringsattachés die in gijzeling worden gehouden, als wij er niet elke dag opnieuw aan herinnerd zouden worden?

Zijn wij vergeten — zetten wij het uit ons hoofd — dat op het ogenblik vier miljard mensen met totale ondergang worden bedreigd? Zijn wij van mening dat, als wij er maar niet aan denken, de bedreiging van ons voortbestaan op de een of andere wijze zal verdwijnen?

Zijn de harde feiten waar wij mee worden geconfronteerd té verschrikkelijk — té angstaanjagend — om er verstandig over te kunnen denken? Doen wij aan struisvogelpolitiek totdat het te laat is?

Deze stem brengt u in herinnering dat er een oorzaak moet zijn, om ons zover te brengen dat het menselijk voortbestaan probleem nummer één is geworden! Deze zelfde oorzaak laat zich steeds krachtiger gelden!

Leiden wij onszelf om de tuin? Maken we onszelf op een dwaze manier wijs dat nucleaire en andere massavernietigingswapens zo vreselijk zijn dat niemand ze *durft* te gebruiken? Er is echter tot nu toe nog nooit een wapen met verhoogde vernietigingskracht geproduceerd dat niet gebruikt werd! Behalve de Sovjetunie en de Verenigde Staten bezitten tegenwoordig ook kleinere naties nucleaire wapens. Eén gek in een kleinere staat zou een nucleaire oorlog kunnen ontketenen die tot de vernietiging van de gehele mensheid zou kunnen leiden!

Wat een paradox! Deze 20e eeuw heeft een beschaving voortgebracht die een zeer grote vooruitgang kent op materieel gebied! Maar ten opzichte van onze problemen staan wij, en onze leiders, geheel machteloos! Onze trotse prestaties zijn materieel van aard. Het menselijke prestatievermogen schijnt onbeperkt te zijn — in materieel opzicht. Onze problemen zijn echter geestelijk van aard.

Een onzichtbare geestelijke Wet regeert ons leven. Die Wet is de Wet van zorgzame liefde. Ik vereenvoudig deze Wet van liefde en de overtreding ervan met de woorden „geven” en „nemen”. Deze wereld heeft de weg van nemen gevolgd — egocentrisme, ijdelheid, begeerte, wedijver — die leidt tot strijd, geweld en oorlog! De geestelijke Wet is net zo onverbiddelijk van kracht als de wet van de zwaartekracht. Als u deze Wet overtreedt zult u onvermijdelijk de gevolgen ondervinden! De gehele wereld heeft deze Wet overtreden — en wereldvrede, geluk, universele overvloed en welzijn zijn van ons weggenomen!

Maar voor een bedrogen en misleide wereld, die zichzelf op de borst klopt wegens materialistische prestaties, is het zelfs nu nog niet te laat zich bewust te worden van zijn bankroet in moreel en geestelijk opzicht.

Maar als een zelfbewuste en ijdele mensheid dit bankroet niet wil inzien, dan zal die onzichtbare „Sterke Hand ergens vandaan” zeer spoedig in de chaotische werelddangelegenheden interveniëren en de beslissende genadeslag verhinderen. Een halsstarrige, koppige mensheid, die geheel onbekend is met de *werkelijke waarden* zal *gedwongen* worden van wereldomspannende vrede te genieten, met geluk en universeel welzijn in overvloed! Wij zullen gedwongen worden onze motivaties te veranderen, van „nemen” in „geven”. In weerwil van onszelf zal nog in deze generatie de wonderbaarlijke Wereld van Morgen aanbreken! Het verstand en het hart van alle mensen zal vervuld zijn met de geestelijke Wet van „geven”, zoals de zeebodem bedekt is met water.

U mag het geloven of niet, het staat zo vast als de zonsopgang van morgenochtend. □

DE BERG SINAI

JERUZALEM

Vorboden van wereldvrede

door Herbert W. Armstrong

Zou het er werkelijk van komen?

Bepaalde gebeurtenissen in de jaren '80 bij de berg Sinaï en Jeruzalem schijnen werkelijk een voorspel te vormen op de ophanden zijnde WERELDVREDE!

DE SCHIJNWERPERS van de nieuwsmedia in de wereld waren de afgelopen tijd voornamelijk gericht op de heksenketel van vijandschap en gewapende conflicten in het Midden-Oosten.

De crisis inzake de gijzelaars in het islamitische Iran, de Arabisch-Israëliëse oorlogen en de Arabische oliecrisis zorgden in de hele wereld voor vette krantekoppen.

Dit hele tumult vindt zijn oorsprong in de historische jaloezie van twee vrouwen over één man. En toch manifesteert zich nu in die uitbarsting van emoties voor het eerst sedert de mensheid de aarde bewoont, het voorspel van een blijvende wereldvrede!

Zeven gebeurtenissen van deze tijd, betrekking hebbend op de vijandelijkheden in het Midden-Oosten, op de Verenigde Staten en op Engeland vloeien ineen tot deze onmiddellijke voorloper van een wereldomspannende vrede.

Bij sommige van deze gebeurtenissen was ik persoonlijk betrokken. Deze recente voorvallen en hun achtergrond vormen een lang verhaal, maar één dat voor de gehele wereld van de grootste betekenis is.

Eerst kort geleden keerde ik terug van mijn jongste reis naar het Midden-Oosten. Ik had daar belangrijke persoonlijke gesprekken met minister-president Menachem Begin van Israël en president Anwar el-Sadat van Egypte. President Sadat toonde mij de architectonische ontwerpen voor zijn World Peace Centre aan de voet van de berg Sinaï. Verbazingwekkend genoeg vormt dit werkelijk een voorspel tot de komende wereldvrede! En de heer Sadat vroeg mij om mijn medewerking aan dit vredesproject.

Maar mijn persoonlijke onbevangen betrokkenheid bij al die activiteiten in het Midden-Oosten, die tegen het einde van deze eeuw een kritieke climax zullen bereiken, dateert al van voor de stichting van de moderne staat Israël in 1948.

Ik ontmoet Arabische en zionistische leiders

Na het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 werd op de Conferentie van San Francisco het Handvest der Verenigde Naties opgesteld. Ik woonde die hele conferentie bij. Daar ontmoette ik verscheidene wereldleiders, met wie ik ook persoonlijke gesprekken had. Ik had twee lange gesprekken met sjeik Hafiz Wabba, die de conferen-

tie bijwoonde als Buitengewoon Gevolmachtigde van de Arabische wereld.

Later, in februari 1947, bevonden mijn vrouw en ik ons in Londen, op weg naar Zwitserland, waar wij de mogelijkheid van een Europese vestiging van Ambassador College wilden onderzoeken. De sjeik trad in Londen als gastheer op bij een koninklijke ontvangst ter ere van kroonprins Emir, de latere koning Saoed van Saoedi-Arabië. Daar had ik opnieuw een persoonlijk gesprek met de sjeik.

In juni 1958 waren wij in Egypte, in Caïro. De sjeik bracht de zomer door in Alexandrië. Hij kwam met zijn vrouw naar Caïro om een middag met mevrouw Armstrong en mij door te brengen.

Na de Conferentie van San Francisco, woonde ik de eerste zitting van de Veiligheidsraad bij. Zij werd gehouden in het Hunter College in New York. Tijdens mijn verblijf in New York had ik een onderhoud met de secretaris van de zionistische beweging. Of het Chaim Weizmann of diens opvolger was herinner ik mij niet precies.

Hij deed energieke pogingen om via de Verenigde Naties tot de stichting van een joodse staat in Palestina te komen. Hij verklaarde

BEZOEK AAN HET MIDDEN-OOSTEN.

Met de wijzers van de klok mee: Boven: minister-president Menachem Begin (links), Stanley Rader, oud consul-generaal in Los Angeles Michael Ravid en Jeruzalems burgemeester Teddy Kollek in bespreking met Herbert W. Armstrong; hr. Armstrong spreekt met president Anwar el-Sadat en zijn adviseur Dr. Abdul-Kader Hatem; de berg Sinaï, plaats van voorgenomen Vredescentrum; hr. Armstrong bekijkt een maquette van het Jeruzalem van de 1e eeuw.

mij het zionistische standpunt. God, zei hij, had dit land *beloofd* aan de natie Israël. Men had het altijd „het Beloofde Land” genoemd. Op grond van goddelijk recht behoorde het aan de joden. Als God had beschikt dat daar joden zouden zijn, had hij natuurlijk een stevig gefundeerd argument. En praktisch iedereen nam aan dat het bijbels relaas inderdaad het goddelijk recht van de joden bevestigde om daar een nationale staat te hebben.

Daarmee in strijd was de Arabische kant van het verhaal zoals sjeik Hafiz Wabba mij die vertelde. En die klonk even overtuigend.

„Vindt u,” vroeg hij mij, „dat jullie Amerikanen recht hebben op het grondgebied van de Verenigde Staten, met inbegrip van Californië?”

„Uw volk heeft al dat land als natie nog geen 200 jaar in bezit, en Californië zelfs nog korter.” Deze opmerking werd gemaakt tijdens de Conferentie van San Francisco. „Stel nu eens dat de Japanners goddelijke rechten zouden beweren te hebben op het land van Californië, en dat zij vervolgens vergunning zouden vragen om alle inwoners van Californië eruit te zetten, om het land tot een Japanse nationale staat te maken, zou u dat dan een redelijke eis vinden? Welnu, wij Arabieren hebben Palestina vele malen 200 jaren bewoond, en de zionisten willen dat wij eruit trekken en het land aan hen overdragen.”

Zo lichtten zowel Arabieren als zionisten mij hun respectieve standpunten toe, voordat de Verenigde Naties in 1948 besloten dat deel van het land dat als „Israël” werd aangewezen, tot een nationale joodse staat te maken.

Maar wat de zionistische leider en de hele wereld niet wisten — en nog steeds niet weten — is wat er in feite gebeurde nadat God het land Kanaän aan Abraham en diens afstammelingen had toegezegd.

Nu is het echter zo, dat die belofte aan de nazaten van Abraham gedaan werd via Izaäk, en niet via Ismaël. En daarin ligt nu *het begin* van de eeuwenlange animositeit tussen Arabieren en joden.

Zoals ik aan het begin van dit artikel opmerkte, begon de hele

interraciaal vijandigheid met de jaloezie tussen twee vrouwen over één man.

Oorspronkelijk had God Abram beloofd, „Ik zal u tot een groot volk maken” (Gen. 12:2) en later „gij zult de vader van EEN MENIGTE VOLKEN worden” (Gen. 17:4).

Abrams vrouw, Sara, was onvruchtbaar en kinderloos. In die dagen werd dat een vrouw verweten. En dus bracht Sara Abram haar Egyptische dienstmaagd Hagar, en vroeg hem haar een kind te geven. Maar toen Hagar eenmaal in verwachting was, verachtte zij Sara. Sara behandelde Hagar erg hardvochtig, en Hagar vluchtte. Hagar werd de moeder van Ismaël, die de vader werd van twaalf prinsesjes, de vaders van de Arabische wereld.

De zwangerschap van Hagar was niet door God tot stand gebracht, maar wel had God door middel van een wonder een zwangerschap bij Sara opgewekt toen deze al 90 jaar oud was. Haar zoon was Izaäk. Nu gaf God de aan Abraham gedane **BELOFTEN** door, via Izaäk, niet via Ismaël, hoewel God Abraham beloofde dat Ismaël de stamvader zou worden van een groot volk — dat wil zeggen van de latere Arabische wereld.

De beloften, het land en de volkeren (meervoud) evenals de messiaanse belofte door Christus, werden aan Jakob doorgegeven. God wijzigde Jakobs naam in Israël. Israëls twaalf zonen werden de stamvaders van de twaalf stammen van Israël. Vierhonderddertig jaar na het verbond met Abraham (Gen. 17) toen de Israëlieten als slaven in Egypte verkeerden, leidde God hen door middel van Mozes naar „het Beloofde Land”.

God beloofde hun (Lev. 26) dat als zij in hun nationale regering zijn wetten, zoals die door Mozes waren doorgegeven, zouden gehoorzamen, zij het grootste volk op aarde zouden worden, het welvarendste en militair het machtigste. Zo niet, dan zouden de beloften van hen worden teruggenomen en eerst na 2520 jaar worden hersteld.

Zij gehoorzaamden Gods wetten nooit lang achtereen. Na Jozua, Richteren en de profeet Samuël eisten zij een monarchie, zoals de rest van de wereld. God schonk hun

Saul, vervolgens David, en daarna Salomo. Toen Salomo's zoon Rehabeam koning werd, rebelleerde Israël, en riep Jerobeam tot koning uit, om later een nieuwe hoofdstad te vestigen in Samaria. De stam Juda en die van Benjamin, scheidten zich af, om de nieuwe nationale naam Koninkrijk Juda aan te nemen, opdat zij Rehabeam als koning en Jeruzalem als hoofdstad konden behouden.

De staatsburgers van het Koninkrijk Israël, met zijn nieuwe hoofdstad Samaria, waren als volk nooit als „joden” bestempeld. Alleen zij die in het zuidelijk gelegen Koninkrijk Juda woonden werden als „joden” aangeduid. De eerste maal dat in de bijbel de term joden (d.w.z. „Judeeërs”) wordt gebezigd, is in 2 Koningen 16:6, toen het met Syrië verbonden Israël in oorlog was met de joden! De stam van Levi verbond zich met de joden uit het Koninkrijk Juda.

Maar het Koninkrijk Israël, in de bijbel veelal aangeduid met de nationale naam „Huis van Israël” maakte zich schuldig aan flagrante ongehoorzaamheid jegens God. Na de regering van 19 koningen in 7 dynastieën, werden zij in 721-718 v.Chr. door Assyrië overweldigd. Zij werden verslagen, van hun land beroofd en als slaven naar Assyrië gebracht. Binnen zo'n jaar of honderd migreerden zij met de Assyriërs naar het Noordwesten. De uit tien stammen bestaande natie Israël, ofwel „het Huis van Israël” migreerde verder naar West-Europa en Engeland. Zij verloren hun taal en hun identiteit. Zij hadden Gods sabbat afgezworen — het teken Gods om hen als zijn volk te identificeren (Exodus 31:12-18). Zij zouden verder de „Tien Verloren Stammen” genoemd worden. Nooit heeft de wereld geweten wat er van hen geworden is, of waar ze nu zijn. (Lees ons boekje: *The United States and Britain in Prophecy*.)

In 604-583 v.Chr. viel koning Nebukadnessar van het Chaldeeuwse Keizerrijk — het eerste echte keizerrijk ter wereld — het Huis van Juda binnen en bracht de joden (de Judeeërs) van hun nationaal tehuis in zuidelijk Palestina naar Babylon over. Zeventig jaar later werd een joodse
(Zie verder pagina 23)

CRISIS IN OOST-EUROPA

en waartoe deze zal leiden

door Gene Hogberg

Arbeiders in Polen dreigen de Sovjetoverheersing in de politieke aangelegenheden van Oost-Europa aan te tasten. Zal Moskou zich genoodzaakt zien, ter bescherming van zijn eigen belangen, met het Westen tot een overeenkomst te geraken? Zo ja — dan zal de hele politieke kaart van Europa onherkenbaar worden veranderd, met ernstige gevolgen voor Engeland en de Verenigde Staten.

Sinds wijlen maar-
schalk Josip Broz
Tito in 1948 Joe-
goslavië's onafhanke-
lijkheid afdwong,
heeft de Sovjetunie
zich in Europa niet
voor zo'n ernstige
uitdaging geplaatst
gezien, als thans het
geval is. Het gaat
hier om de instand-
houding van de buf-
ferzone, waarvan
Moskou zich na de
Tweede Wereldoor-
log heeft weten te
verzekeren.

Communistische
partijfunctionarissen in
Oost-Duitsland, Tsjechoslowakije, Hongarije en Roemenië zijn ernstig verontrust over de verbluffende economische en politieke concessies, die de communistische regering van Polen de onlangs opgerichte onafhankelijke vakbeweging heeft gedaan. Ze zijn bang dat de vrijheid, die de Polen thans hebben geproefd,

LECH WALESA tekent overeenkomst met een pen die een aandenken is aan het bezoek van de Paus in 1979.

naar hun land zal overwaaien om ook hun communistische machtsmonopolie te bedreigen.

Eind 1980 is er een situatie ontstaan, waarin de militaire strijd-

krachten van de Sovjetunie, samen met die van andere landen van het Warschau-Pact, zich gereed hielden om met geweld een einde aan het Poolse experiment te maken. Dat de Sovjets daartoe *in staat* waren, stond voor een ieder vast. In een strak aangehaalde lus rondom Polen worden ongeveer 60 Sovjetdivisies — een derde van alle Russische landstrijdkrachten — in voortdurende staat van paraatheid gehouden.

Maar een militaire interventie als bijv. de inval van de Sovjets in 1956 in Hongarije en in 1968 in Tsjecho-Slowakije, is een oplossing die Mos-

kou geen voordeel kan opleveren en waartoe de mannen in het Kremlin slechts met de grootste tegenzin zullen overgaan.

Interventie zal een zware tol eisen. Het Poolse leger en de burgerbevolking zouden zich met kracht verweren. Sommigen schatten dat de Sovjets in een dergelijk geval tot een miljoen man aan troepen moeten

inzetten die daar voor onbepaalde tijd moeten blijven.

Bovendien zouden de thans bestaande vijftien Poolse divisies voor de tegen het Westen gerichte defensiestructuur van het Sovjetblok moeten worden afgeschreven. En wat nog belangrijker is: Moskou's strategisch allerbelangrijkste bufferstaat, Oost-Duitsland, zou bij een burgeropstand in Polen praktisch geïsoleerd aan de westelijke periferie komen te liggen.

Verder zou militaire interventie in Polen uiterst nadelig zijn voor de Russische oorlogspanning in Afghanistan, die daar is vastgelopen. De defensieve stellingen van de Sovjetunie langs zijn 11.000 km lange, vaak uiterst onrustige grens met aartsvijand China, zouden stellig ook onder zware druk komen te staan.

De Poolse last

Het Kremlin beseft heel goed dat een militair ingrijpen in Polen zeer waarschijnlijk zou leiden tot de totale ineenstorting van de Poolse economie, die in de eerste plaats als gevolg van zijn chronische zwakte tot de arbeidsonrust van de afgelopen zomer heeft geleid. Militante vakbondsleiders hebben Moskou al gewaarschuwd dat Russische soldaten de Poolse arbeiders misschien wel met geweld naar fabrieken, mijnen en scheepswerven kunnen drijven, maar hen beslist niet tot werken kunnen dwingen.

En de Sovjetleiders worden afschrikt door het vooruitzicht dat ze — in geval van een bezetting van Polen — ervoor zullen dienen te zorgen dat 35 miljoen Polen te eten krijgen. En dat terwijl de Sovjetunie al twee misoogsten achter elkaar heeft gehad en Polen zelfs drie. In geval van militaire interventie zouden de zelfstandige Poolse boeren naar alle waarschijnlijkheid hun aanvoer — 80% van de eigen voedselvoorziening — naar de stedelijke conglomeraties staken en daarmee het voedselgebrek nog verergeren.

Bovendien zou Moskou dan de last te dragen krijgen van Polens enorme schuld aan de Westerse banken, die nu al 23 miljard dollar

belooft. (Dit is zo'n enorm bedrag dat de Poolse export de jaarlijkse rente van deze schuld maar amper kan opbrengen.) Ook zou bij een interventie de produktie van Polens belangrijkste exportartikelen — steenkool en schepen — ernstig worden verstoord.

Onlangs nog hebben bij de NAVO aangesloten landen zich gehaast Moskou te waarschuwen voor de ernstige repercussies, die het kan verwachten ingeval zijn legers Polen binnentrekken. Ze hebben gewaarschuwd dat de Russen daarmee de verdere beschikbaarheid van zowel de graanvoorraden als de produkten van de hoog

Peter Marlow—Magnum

ROOMS-KATHOLIEKE PRIESTER verricht de dienst voor stakers in de scheepsbouw — Gdansk, zomer 1980.

ontwikkelde technologie van het Westen op het spel zetten.

Moskou's angst voor eigen veiligheid

Al met al zag Moskou zich voor een dilemma geplaatst, dat — toen 1981 begon — tot een nagenoeg hopeloze situatie dreigde te leiden. Interventie in Polen zou onvermijdelijk tot bloedvergieten en een ernstige economische terugslag voor zowel Polen als de USSR zelf betekenen. Maar niet ingrijpen zou alleen maar leiden tot een geleidelijk in elkaar zakken van bijna de gehele Russische bufferzone in Midden- en Oost-Europa.

Voor alles maken de Sovjets zich ernstig zorgen over hun westelijke verdedigingslinie. Rusland verloor in

de Tweede Wereldoorlog 20 miljoen mensen en eiste na afloop van de vijandelijkheden een beveiliging tegen een eventuele herleving van het fascisme. Zelf zorgde het al voor een dergelijke beveiliging door de militaire bezetting van het oostelijk deel van Duitsland. Daarna bezette het de zwaar door de oorlog gehavende landen van Oost-Europa en voltooide daarmee een *cordon sanitaire* als bescherming tegen een aanval uit het Westen.

„Zolang een Sovjetleger de Oostduitsers onder de duim houdt,” merkt Joseph C. Harsch in het blad *Christian Science Monitor* op, „kan Rusland zich veilig achten voor een herleving van Duitsland”. Maar die veilige positie, aldus Harsch, zou verloren gaan als Moskou zijn macht in Polen niet langer zou kunnen handhaven. Dat zou er automatisch toe leiden dat Rusland zijn gezag over Oost-Duitsland, Tsjechoslowakije en Hongarije eveneens verspeelde.

„Want”, voegt Harsch daar nog aan toe, „dan zou er niets overblijven van wat Moskou beschouwt als hun rechtmatige vergoeding voor de enorme verliezen die ze in de Tweede Wereldoorlog hebben geleden.”

Tegenstrijdige nationalisme

De grote uitdaging voor de leiders van de Sovjetunie is kennelijk hoe ze hun belangen in Midden- en Oost-Europa veilig moeten stellen, en daarbij tevens de politieke onrust, die het Rode Leger voortdurend in staat van paraatheid dwingt, de kop in te drukken. Ongetwijfeld zal men zich in het Kremlin het hoofd breken over de vraag of er geen andere weg is.

Zelfs na 35 jaar door de Sovjets opgelegd communistisch bewind, leeft het nationale zelfbewustzijn in de Oosteuropese staten nog onverminderd voort. In de donkerste periode van het Stalinistische tijdperk — in de tweede helft van de jaren '40 — trachtte de USSR in elke vazalstaat het nationalisme te vernietigen. Maar reeds lang hebben de Sovjets hun pogingen opgegeven om de eens zo volkomen onderworpen satellieten in een door Moskou verlangd model te kneden.

De volken van de Oosteuropese landen zijn niet alleen anders dan die
(Zie verder pagina 27)

WAT IS DE KERK EN WAAROM BESTAAT ZIJ?

Hoe kon de wereld in zo'n warboel terecht komen? Uit deze geestelijke woestijn roept een heldere en krachtige stem de geruststellende waarheid van 's werelds enige en gewisse hoop.

---

door Herbert W. Armstrong

Hoofdstuk 7

Derde deel

Tot nu toe heb ik nog geen korte en heldere verklaring kunnen geven van wat de Kerk nu eigenlijk is, en de reden van haar bestaan.

En waarom niet?

De mensen denken van nature en gewoonlijk alleen maar aan fysieke en materiële dingen. Men realiseert zich dit niet, maar men is van het contact met God afgesneden! De menselijke geest, tenzij en totdat deze de heilige Geest van God heeft ontvangen, kan niet geestelijk denken — kan geen geestelijke kennis bevatten — kan niet de menselijke problemen begrijpen, de ellende, of het doel van het menselijk bestaan.

De ware Kerk is echter Gods Kerk. En de dingen van God zijn een mysterie — niet te bevatten voor de natuurlijke, vleselijk gezinde geest.

De mens kan derhalve wel een soort menselijk idee hebben van wat een kerk is, maar dat is niet de opvatting van God.

In deze tijd treedt God in contact met de mens door middel van zijn gedrukte woord, de bijbel. Maar de werkelijk centrale bedoeling in de bijbel is geestelijk. En de menselijke geest, het gewone verstand zonder Gods Geest is niet in staat geestelijk te denken of geestelijke kennis te bevatten. Om het nog een groter mysterie te maken, bestaat de bijbel als een legpuzzel uit duizenden stukken die, om tot volledig begrip te komen, met elkaar in verband gebracht moeten worden „wet op wet, eis op eis, hier wat, daar wat” (Jes. 28:10, 13). De heilige Geest moet noodzakelijkerwijs aan de menselijke geest worden toegevoegd om deze geestelijke „legpuzzel” goed in elkaar te passen. En zelfs dan kost het tijd, ijver en geduld. Ik heb niet in één keer in het kort alles uit kunnen leggen over het „hoe en waarom” van de Kerk. Ik wil het mysterie volledig onthullen!

De ware Kerk is de Kerk van God.

God verwezenlijkt hier op aarde een doel. Zelfs God zou dit doel niet meteen en snel kunnen verwezenlijken! Zelfs God heeft geduld moeten oefenen om zijn soevereine doel volgens zijn vooropgestelde plan geleidelijk, stap voor stap tot werkelijkheid te brengen.

Gods doel is zichzelf voort te planten door middel van de mens, die in eerste instantie uit stof bestaat. Hij wil stoffelijke mensen veranderen in onsterfelijke, goddelijke wezens die uit geest bestaan! En wat en waarom is God? Op de allereerste plaats is God Schepper. Het woord „schep-*pen*” beschrijft *wat God doet*.

Maar wat *is* God? God is het verheven goddelijke gezin — bestaande uit meer dan één Persoon, tezamen één God vormend. Door zichzelf voort te planten, schept God, door bevruchting en geboorte, uit mensen leden binnen zijn eigen volmaakte goddelijke gezin! En dat gezin *is* God. En wat is God? God is dat gezin, dat op twee Personen na, nog in een ongeborn stadium verkeert.

(Zie verder pagina 15)

Ontdoe uzelf van **DE DONKERE SLUIER VAN DEPRESSIE**

door Donald D. Schroeder

Misschien is het helemaal niet nodig om u zo wanhopig en vertwijfeld te voelen. Wordt het geen tijd dat u de oorzaken van deze maar al te vaak voorkomende menselijke bezoeking leert begrijpen?

Het is een tragisch, maar daarom niet minder werkelijk levensfeit.

Depressies lopen als een rode draad door het hele weefsel van de menselijke geschiedenis. Zowel mannen als vrouwen, zowel groot als klein werden er door aangetaast.

Winston Churchill, een der grootste staatslieden uit het tijdperk van de Tweede Wereldoorlog, werd nu en dan overvallen door perioden van neerslachtigheid die hij als zijn „zwarte hond” aanduidde. Abraham Lincoln leed in zijn leven veelvuldig aan buien van droefgeestigheid.

Bijbelse helden — Koning David van Israël, Elia, Jeremia en anderen, stuk voor stuk machtige profeten of leiders — leden allen aan zware depressies, die hen soms zelfs naar de dood deden verlangen.

Maar deze mannen vonden een weg om aan hun zwaarmoedigheid te ontsnappen. Zij, en anderen na hen, slaagden erin de juiste hulpbronnen en krachtreserves aan te boren om hun vrees en bezorgdheid te overwinnen, en schijnbaar hopeloze situaties de baas te worden. In zwakheid ontvingen zij kracht (Hebr. 11:34). Hun lijden maakte hen evenwichtiger, meedogender en rijper.

Tal van verschijningsvormen

Depressies kunnen allerlei gezichten vertonen. Zij kennen geen klassebarrières en treffen zowel rijk als arm.

Bij kinderen vormt diepe neerslachtigheid een der meest voorkomende ziekelijke aandoeningen, en steeds meer jeugdigen plegen dan ook zelfmoord.

En hoewel jong en oud door depressies worden getroffen, neemt het aantal gevallen in de puberteit spronggewijs toe.

Het begrip depressie omvat een breed scala van negatieve geesteshoudingen. Aan het ene uiteinde van de schaal presenteert zij zich als het gewone, niet langdurige gevoel van neerslachtigheid na het horen van slecht nieuws. Soms ontstaat het doordat het gevoel van eigenwaarde een klap heeft gekregen.

Aan het andere uiteinde bevinden zich chronische of levenslang durende frustrerende gevoelens van doel-loosheid, hopeloosheid, leegte en een tekort aan levensvreugde en energie. Deze gevoelens kunnen gepaard gaan met een volledig teloorgaan van het gevoel van eigenwaarde, aanhoudende schuldgevoelens, schaamte en tenslotte neiging tot zelfmoord. Tussen deze beide uitersten ligt een breed terrein. Een depressie kan licht, middelmatig of ernstig zijn. Maar zij kan ook verborgen blijven — d.w.z. dat iemand zich er niet van bewust is eraan te lijden, hoewel hij ten overstaan van anderen wel van de symptomen blijf geeft.

Ieder van ons heeft zijn gedeprimeerde dagen. Het is de manier waarop wij plegen te reageren op verliezen of op teleurstellingen, of op

iets waarvan wij vinden dat wij het in ons leven niet gehaald hebben. „Een langgerekt hopen maakt het hart ziek,” zegt de Schrift (Spr. 13:12).

De overgrote meerderheid van de depressieve mensen (volgens de schatting van sommige autoriteiten 90%) komt er tenslotte wel uit, hoewel een volledig herstel dagen, weken of zelfs maanden kan vergen. Deze mensen leren tenslotte hun verliezen, tegenslagen of mislukkingen te aanvaarden, waarna zij gewoon weer verder leven.

Maar bij zo'n 10% van de getroffen personen krijgen de geestelijke inzinkingen een chronisch, of zich telkens herhalend karakter, dat buiten proportie staat tot de ernst van een verlies. Voor deze mensen blijft zo'n inzinking aanhouden, en leidt dan tot wekenlang durende gevoelens van hulpeloosheid en schuld, en tot de overtuiging dat het leven niet waard is geleefd te worden. Dit is een ernstige toestand, die deskundige hulp vereist.

De meeste gedeprimeerde personen schamen zich echter tegen wie dan ook toe te geven dat ze het niet kunnen klaren met een bepaald probleem, of met een heel stel levensproblemen. Zij houden hun depressie, hoe pijnlijk ook, voor anderen verborgen.

Dat is valse schaamte in actie. Niemand blijft immers altijd en onder alle omstandigheden en tegenslagen even sterk en doortastend. Iedereen heeft bij het oplossen van

zijn levensproblemen weleens hulp nodig.

Wat is nu eigenlijk een depressie?

Het gros van de depressieve gevoelens vindt zijn oorsprong in een bepaald verlies, in angst voor een verlies of in een vervelende gebeurtenis in het leven. Er schijnt geen enkele mogelijkheid te bestaan het verlorene te achterhalen, of alsnog tot stand te brengen wat verloren ging of wat verloren dreigt te gaan.

De depressieve cyclus leidt tot de ineenstorting van het gevoel van eigenwaarde, gevolgd door zelfkleinering en tenslotte tot het gevoel dat de hele toestand hopeloos is. Gevoelens van hopeloosheid brengen veranderingen in de reacties van lichaam en geest teweeg, waardoor de persoon in kwestie zich als het ware lamgeslagen gaat voelen. Misschien hebt u zelf weleens dat hulpeloze gevoel gehad.

Bij een echte depressie beginnen alle processen — zowel geestelijk als lichamenlijk — trager te verlopen. Medisch en psychologisch onderzoek wijst er steeds duidelijker op dat er bepaalde scheikundige veranderingen gaan optreden in het chemisch evenwicht van hersenen en zenuwstelsel. Dit gewijzigde chemische evenwicht bewerkt veranderingen in de overdracht van prikkels, waardoor deze op hun beurt pijnlijke, dan wel verlammende emotionele en lichamenlijke gevoelsgebaarwordingen opwekken.

Ernstig gedeprimeerde mensen zeggen vaak: „Ik kom er niet meer uit . . . het is volslagen hopeloos . . . ik word nooit meer de oude . . . er verandert toch nooit iets.” Anderen hebben het gevoel „Ik kan er toch niets aan doen, waarom zou ik het dan nog proberen? . . . Ik heb geen andere keus . . . Ik voel me leeg. Ik slaap niet meer. Zo kan het niet langer doorgaan maar ik zie geen oplossing.”

Bij diepe neerslachtigheid wordt vrijwel alles negatief ervaren. De toekomst lijkt somber, niet meer de moeite waard, en het schijnt niet mogelijk daar verandering in te brengen. Depressieve mensen staken de geestelijke strijd. Zij zijn geheel vervuld van hun eigen sombere gevoelens. Vaak denken ze dat anderen ook door die gevoelens

bezeten zijn (hetgeen niet het geval is).

Bij een bepaald type depressie — het manisch-depressieve — wisselen perioden van grenzeloos optimisme af met buien van ongefundeerd pessimisme.

Depressieve mensen weigeren hardnekkig verzekeringen te aanvaarden van hun waarde als mens. Als je hun de raad geeft „alles van zich af te gooien”, of „tot zichzelf te komen”, heeft dat als regel weinig effect. Natuurlijk hebben deze mensen er niets aan belachelijk gemaakt te worden, of nog meer in eigen achting te dalen; hun zieke geest zit al meer dan vol.

Verborgene depressies

Op elk ernstig depressief mens zijn er verscheidene latent gedeprimeerden — mensen die hun dagtaak blijven verrichten, in een baan, in huis of op school, ook al functioneren zij ver beneden hun kunnen. Zij zijn zich er niet van bewust dat hun emotionele problemen, moeilijkheden in hun baan of met andere mensen, dan wel veel van hun lichamenlijke klachten, worden teweeggebracht door een lichte depressie die zij niet onderkennen. Voor veel van deze mensen is de afwezigheid van positieve gevoelens en houdingen al zo lang deel gaan uitmaken van hun levenswijze, dat zij zich niet realiseren waarom zij eeuwig verstoken blijven van geluk en van gevoelens van welbehagen.

Zij zijn voortdurend rusteloos en snel geïrriteerd. Zij vullen de spreekkamers van de dokters met werkelijke of vermeende klachten over gebrek aan energie, chronische hoofdpijn, maagproblemen, verstopping en soortgelijke kwalen.

Veel van deze patienten zijn op zoek naar een wonderpil of een wondermiddel om van hun klachten bevrijd te worden. De gemoedsrust en de betere gezondheid die zij zoeken, zullen alleen komen wanneer zij zich een positieve en opbouwende manier van denken eigen maken en zelf hun problemen ter hand nemen!

Nog weer anderen, wier depressie met onrust gepaard gaat, werpen zich uit alle macht op allerlei pleziertjes, seksuele activiteiten en zelfs geweld. Steeds meer neerslachtige mensen smoren hun somberheid in alcohol of drugs om zodoende de geestelijke pijn van hun zwakheid en van de

ledigheid en zinloosheid van hun bestaan te verdoven.

Wat een tragische tol! En de oorzaak is dat de mensheid volledig is ontspoord. Laten wij eens naar de oorzaken kijken.

Kwetsbaar voor depressie?

Bij een normaal verdriet over een verlies is het vaak goed en nodig je gevoelens de vrije loop te laten en eens goed uit te huilen om weer tot jezelf te komen. Het is niet verkeerd verdriet te hebben over het verlies van een geliefde, of van het een of ander waarop men bijzonder gesteld was. Maar het wordt ongezond en schadelijk wanneer dat leidt tot een volledig verlies van eigenwaarde of levenswil. Verdriet is schadelijk wanneer er geen eind aan komt en men weken- of maandenlang niet in staat is als een normaal mens te functioneren.

De grens tussen natuurlijke zwaar-moedigheid en ziekelijke depressie valt niet gemakkelijk objectief te trekken.

Hoewel de oorzaak van een depressie vaak in een bepaald verlies schuilt, (zodat men wel spreekt van een *reactieve depressie*), kan die oorzaak ook veel vager zijn — een onbestemd gevoel dat wij niet begrijpen. Iemand kan zich opeens gedeprimeerd voelen zonder dat daar rationele oorzaken voor schijnen te zijn. Wat niet wegneemt dat er wel degelijk oorzaken zijn, en wel van verstandelijke, lichamenlijke of geestelijke aard.

Endogene depressies hebben subtielere oorzaken, die zich in de patiënt zelf ontwikkelen — mogelijk uit onbewuste of verdrongen angsten, wensen of verlangens die door verwarrende voorvallen of ongunstige ontwikkelingen bedreigd worden. Depressies van deze aard kunnen zich zowel geleidelijk als plotseling ontwikkelen.

De mate waarin wij vatbaar zijn voor veelvuldige depressies hangt veelal samen met de soort aanmoediging, liefde of steun die wij in onze eerste levensjaren ontvangen hebben (of juist niet ontvangen hebben), met de wijze waarop ons gevoel van eigenwaarde zich heeft ontwikkeld en met de waarden die ons al dan niet werden bijgebracht. Onze kwetsbaarheid kan verband houden met de manier waarop wij leerden reageren op verliezen of levensproblemen.

Daar komt bij dat bepaalde persoonlijkheden gevoeliger schijnen te zijn voor neerslachtige stemmingen dan anderen.

De geest kan schijnbaar zonder aanleiding door zwaarmoedigheid overvallen worden. Deze kan het gevolg zijn van het breken van de laatste strohalm — het bereiken van het breekpunt in een reeks van onfortuinlijke tegenslagen in het leven. Ook kan zij schuilen in oorzaken die velen totaal over het hoofd zien, of waarvan men zich niet bewust is.

Hoevelen zijn zich ervan bewust dat de schending van Gods geestelijke wetten — de wetten van liefde tot God en tot de medemens, zoals geopenbaard in de Tien Geboden — leiden tot problemen of geesteshoudingen waarvoor geen hoop of hulp schijnt te bestaan?

En het doen van dingen waarvan wij weten dat ze verkeerd zijn, leidt tot negatieve of depressieve gevoelens.

Onverwerkte wrok, bitterheid, jaloezie, afgunst of boosheid wekken een gevoel van frustratie op, dat op zijn beurt depressies uitlokt. „Jaloersheid is vertering voor de beenderen”, verklaart de Schrift terecht (Spr. 14:30). Voor zonden als deze dien je God om vergiffenis te vragen, en degenen die je gekwetst hebt. En als je dat gedaan hebt, herzie dan je waarden en neem je voor niet opnieuw te ontsporen.

Hoewel velen niet geloven in het bestaan van kwaadaardige krachten van onstoffelijke aard — Satan en een hele schare gevallen engelen (demonen) — bestaan ze wel degelijk, en beïnvloeden ze de geest en de opvattingen van de argeloze mensheid. Geen wonder dat zoveel psychiaters en hun patiënten niets begrijpen van sommige van die negatieve stemmingen of levenshoudingen! (Zie Efeze 2:2-3.)

De Schrift waarschuwt: „Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten” (Ef. 6:12).

Lichamelijke oorzaken

Te hard werken, langdurige materiële spanningen, onrust of vrees kunnen

onze geestelijke en lichamelijke energieniveaus verlagen. Verdwenen is dan de kracht die nodig is om het leven en zijn problemen aan te kunnen.

Het kan jaren duren eer het tot een volledige lichamelijke en geestelijke uitputting komt. Maar uiteindelijk kan die uitputting zich manifesteren in verval van geestkracht, waardoor iemand het gevoel krijgt tegen niets meer opgewassen te zijn.

Onjuiste voeding kan iemand geleidelijk rijp maken voor een depressie. Een teveel aan geraffineerde suikers, zetmeel of vetten, of in ander opzicht slecht uitgebalanceerde voeding kan ondermijnend werken op het lichamenlijk uithoudingsvermogen, op de geestelijke frisheid en op het vermogen om problemen of spanningen aan te kunnen. Allergische reacties op bepaalde voedingsmiddelen of substanties kunnen eveneens sufheid, prikkelbaarheid of depressieve gevoelens veroorzaken.

Een goede nachtrust, een juiste voeding en lichaamsbeweging zijn onontbeerlijk om te helpen voorkomen dat men aan mismoedigheid ten prooi valt en om de lijder aan een depressie er weer bovenop te helpen.

Depressieve mensen moeten aangemoedigd worden creatief bezig te zijn of iets tot stand te brengen, onverschillig wat, ook al begint men nog zo bescheiden. Op die manier dient stap voor stap weer een gevoel voor waarden en voor creatieve prestaties te worden aangekweekt. Mensen die het „niet meer zien zitten” dienen in positieve zin op de waarde van een prestatie te worden gewezen, omdat hun mismoedige instelling ertoe neigt zelfs de dingen die ze wél kunnen te kleineren.

Hoewel veel ernstig gedeprimeerde personen het gevoel hebben al hun vaardigheden en vermogens totaal te hebben verloren, en dientengevolge volslagen mislukkingen zijn, gaat het hier in feite om een misleidend gevoel dat door de depressie is veroorzaakt. Ongelukkigerwijs versterkt dat gevoel alleen maar op een venijnige manier die gevoelens van hopeloosheid en doelloosheid; in werkelijkheid zijn die vermogens en vaardigheden echter nog steeds aanwezig! Ze keren geleidelijk terug naarmate de patiënt van zijn depres-

sie herstelt, en hij of zij weer orde stelt op het eigen leven, en zich positief tegenover de levenswaarden opstelt.

Hoewel velen zich dat niet bewust zijn, is ook verveling een endogene (van binnenuit komende) vorm van stress. Geest en lichaam van de mens werden zo geschapen dat ze behoefte hebben aan een bescheiden portie gezonde afwisseling en aansporing om zich levenslustig te voelen en het evenwicht te bewaren.

Verveling is het resultaat van het ontbreken van nieuwe prikkels of gewaarwordingen. Zij leidt tot apathie, lethargie en verlies van het gevoel van eigenwaarde, en ook de positieve instelling jegens het eigen ik gaat verloren. Permanente verveling maakt iemand rijp voor een depressie. Veel symptomen van verveling en depressie vertonen gelijkenis, ze verschillen alleen in intensiteit.

Deze tragedie van de verveling zit in feite ingebouwd in veel moderne levensterreinen — zoals in bejaarden-tehuizen, gevangenissen en oninteressante woonwijken.

Vaak worden drugs en alcohol gebruikt om de pijn van de verveling te verzachten, of het gevoel van innerlijke leegte te bestrijden. Maar die pijn en dat lijden zullen niet werkelijk worden verlicht als men geen waardevol levensdoel heeft. Waaraan men behoefte heeft, is aan een leven dat vervuld is van geloof en van hoop op de toekomst.

Drugs en gezondheid

Depressieve gevoelens kunnen worden uitgelokt door bepaalde medicijnen, door alcoholmisbruik, een slecht functionerend lichaam of virusinfecties. Men spreekt dan van *toxische depressie*.

Bijzondere nadruk verdient het onjuiste gebruik van bepaalde medicijnen. Veel depressieve mensen nemen barbituraten, sedativa, tranquillizers of alcohol — middelen die een kalmerende werking hebben op het centrale zenuwstelsel — om daarmee hun lijden te verzachten. Biochemische reacties in het lichaam van de depressieve patiënt werken al deprimerend op zijn centrale zenuwstelsel. Middelen als de genoemde kunnen misschien tijdelijk bepaalde pijnen of ander lijden verlichten, op de lange duur verergeren ze alleen

maar de depressieve toestand waardoor het nog moeilijker wordt de problemen die eraan ten grondslag liggen op de juiste manier op te lossen.

Ook een onevenwichtige hormoonproductie kan depressieve gevoelens opwekken. Mogelijke boosdoeners zijn hier het hersenaanhangsel, de bijniere, de schildklier en/of andere klieren.

Veranderingen in het hormonale evenwicht als gevolg van menstruatie, bevalling of menopauze kunnen soms negatieve gemoedsstemmingen opwekken.

Ziekten zoals diabetes, hypoglykemie, schildklieraandoeningen, mononucleose, infectieuze hepatitis, een zware griepaanval of andere vormen van een slechte gezondheid kunnen voor een aantal depressiegevoelens verantwoordelijk worden gesteld.

Omdat er zo'n grote verscheidenheid aan ziektebeelden als deze bestaat, dient iedereen die aan hardnekkige neerslachtigheid lijdt, zich grondig door een arts te laten onderzoeken om te zien in welke mate er lichamelijke gezondheidsproblemen in het spel zijn.

Onenigheid over therapie

Zij die zich professioneel met de lichamelijke en geestelijke volksgezondheid bezighouden, proberen tegenwoordig depressie te bestrijden met een brede verscheidenheid aan gecombineerde behandelingen, gebaseerd op geneesmiddelen, elektrotherapie, verbale therapie of algemene gezondheidszorg. Maar er bestaat onenigheid over de doelmatigheid en veiligheid van al die therapieën.

In een poging de verstoring van het chemische evenwicht in de geest en in het centrale zenuwstelsel van de patiënt te verzachten of te redresseren is een heel arsenaal aan nieuwe middelen ontwikkeld. Artsen moeten vaak met verschillende geneesmiddelen experimenteren, en vele moeten wekenlang gebruikt worden alvorens enig effect te sorteren. En dan moeten de mogelijke bijwerkingen nog worden bestreden.

De autoriteiten op het gebied van de geestelijke volksgezondheid hopen dat het met therapieën als deze zal gelukken kwellende emoties en negatieve gevoelens in draaglijker banen

te leiden. Intussen proberen gedragstherapeuten de verborgen oorzaken op te sporen en tot een manier te komen om ze het hoofd te bieden. Ofwel ze hopen dat patiënten, eenmaal van een aantal beangstigende symptomen bevrijd, op eigen kracht vooruit zullen gaan.

Het is niet onze redactionele gedragslijn om een oordeel uit te spreken over de vraag wat voor depressieve mensen een goede, dan wel een slechte therapie is — al deze geneeswijzen bestrijden de gevolgen, en niet de dieper liggende oorzaken.

Voor sommige ernstig of chronisch depressieve personen — in het bijzonder diegenen die met zelfmoord dreigen of die zichzelf lichamelijk letsel willen toebrengen — kunnen geneesmiddelen of andere speciale behandelingen de enig overgebleven mogelijkheid vormen in die gevallen waarin het niet meer mogelijk is de patiënt verstandelijk te benaderen, of waarin onmiddellijk levensreddend moet worden opgetreden.

Een objectieve uiteenzetting over de voor- en nadelen van algemeen

toegepaste moderne depressie-therapieën vindt men in het boek *Depression — How to Recognize It, How to Cure It, How to Grow from It*, van Wina Sturgeon, uitgegeven bij Prentice Hall, New Jersey, pagina's 116-131.

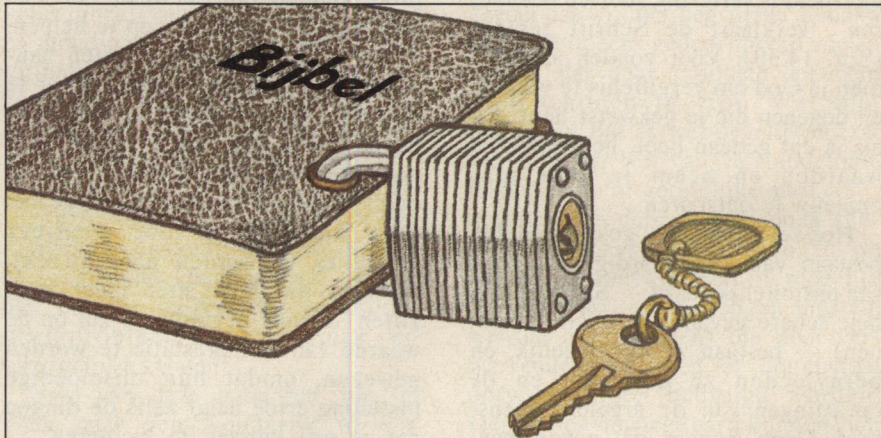
Onze redactionele gedragslijn beoogt daarentegen de oorzaken van onze menselijke problemen bloot te leggen — en erachter te komen *waarom* de mensheid door zoveel aandoeningen van de geest en door zoveel angsten, zorgen en depressies wordt geplaaagd.

De ontbrekende dimensie

De ontbrekende kennis met betrekking tot geestelijke depressies wordt in de bijbel geopenbaard. Hier vindt men geestelijke kennis, die zowel de oorzaken als de genezing van de meeste zielekwalen, angsten en zorgen onthult.

„Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis [en dat slaat ook op geestelijke kennis]” Waarom? „Omdat gij de kennis verworpen hebt . . .” openbaart de Schepper in Hosea 4:6.

(Zie verder pagina 26)

ONTSLUIT HET MYSTERIE . . .

DE SCHRIFTELIJKE CURSUS VAN AMBASSADOR COLLEGE IS UW SLEUTEL TOT DE MEEST ESSENTIËLE LEVENSVRAAGSTUKKEN.

Wartoe bent u geboren? Waarom moet de mensheid lijden? Bestaat er hoop voor de toekomst? Lees de bijbelse antwoorden op deze en vele andere vragen in de schriftelijke cursus van Ambassador College. Schrijf ons vandaag nog een briefkaart en u krijgt de eerste les van deze boeiende cursus toegestuurd. (Alle lessen zijn absoluut gratis.)

Een 2500 jaar oude TIJDCAPSULE ONTSLOTEN

door Keith W. Stump

Ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan van de Verenigde Staten van Amerika werden er in vrijwel alle staten van deze federatie z.g. tijdcapsules begraven.

Zo'n tijdcapsule is een metalen koker, waarin een oorkonde en alle mogelijke gegevens omtrent de generatie van dat moment veilig zijn opgeborgen om later te worden geopend en bestudeerd door een volgende generatie.

Zorgvuldig uitgekozen tijdschriften, dagbladen, munten, bankbiljetten, geluidsbanden, mode-artikelen, foto's en andere zaken die kenmerkend voor de maatschappij van dat moment zijn, worden in de capsule gedaan, waarna deze wordt verzegeld. Dan wordt hij begraven om pas weer voor de dag te komen en geopend te worden over 100, 500 of zelfs 1000 jaar.

Zeer belangrijke vondst

Slechts zeer weinig mensen realiseren zich dat nog in deze tijd een 2500 jaar oude „tijdcapsule” weer aan het licht gebracht en ontsloten is! Deze koker met inhoud werd echter niet blootgelegd door de spade van een archeoloog, ergens langs de Eufraat. Noch werd hij gevonden in het graf van een vroegere Egyptische farao. En eigenlijk is deze capsule, materieel beschouwd, zelfs nooit verborgen geweest!

De identiteit van deze tijdcapsule? Bijbelse profetie!

Slechts weinigen beseffen dat een zeer aanzienlijk deel van de bijbel in wezen een voor het nageslacht bestemde tijdcapsule is. En zelfs een heel unieke tijdcapsule!

Bijna een derde deel van de bijbel

bestaat uit profetie. En de meerderheid van deze oude profetieën is nog steeds niet in vervulling gegaan.

Denk hierbij — we noemen het als een voorbeeld — aan de instructies, die lang geleden de profeet Daniël werden gegeven in verband met de profetieën, die hij van God had ontvangen:

„Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd . . .” (Dan. 12:4).

Daniël's profetieën moesten voor menselijk begrip verzegeld blijven tot de eindtijd, dus tot de laatste dagen van de menselijke beschaving. Uiteraard zouden de woorden van deze profetieën door de eeuwen heen voor een ieder zichtbaar zijn, maar de ware zin en betekenis ervan zouden voor de mensen verborgen blijven.

Daniël zelf begreep de profetieën die hij had vastgelegd, niet eens volledig. Hem was enkel bevolen:

„Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd” (Dan. 12:9). Is die eindtijd echter eenmaal aangebroken, dan zullen de verstandigen het verstaan (vers 10).

Het overgrote deel van de bijbelse profetieën werd verzegeld en bewaard — net als een tijdcapsule — voor de laatste dagen.

Die laatste dagen zijn nu aangebroken!

De bijbelse profetische tijdcapsules zijn thans geopend en voor een ieder zichtbaar. En wat nog veel meer zegt: de daarin bewaarde boodschappen zijn geen stoffige beschrijvingen van dingen uit het verre verleden of van vroegere beschavingen, doch uiterst levendige beschrijvingen van de dingen die komen gaan, van

gebeurtenissen die ons zeer binnenkort te wachten staan!

Tijd en plaats

Laten we de werken van slechts één van vele bijbelse profeten eens nader beschouwen, en wel die van de profeet Ezechiël. En laten we dan vooral aandacht schenken aan het bewijs dat deze profetieën — dit in tegenstelling tot wat de meeste theologen en bijbelvorsers beweren — *niet* uitsluitend bestemd waren voor de mensen uit Ezechiël's tijd d.i. de 6e eeuw voor Christus. We zullen dan bemerken dat deze levende profetieën in tegendeel juist uiterst belangrijke boodschappen voor deze tijd zijn, voor de laatste paar decennia van onze twintigste eeuw!

Weinigen begrijpen deze belangrijke waarheid. En slechts enkelen nemen heden ten dage Ezechiël's waarschuwingen ter harte, ofschoon geen enkele andere boodschap zo actueel en urgent is.

Voor een juist begrip is het noodzakelijk te weten uit welke tijd Ezechiël's voorspellingen dateren.

Ezechiël laat niets aan de verbeelding over. De tijdsfactor wordt tot in niet mis te verstane details uiteengezet in Ezechiël 1:1-2. Ezechiël vertelt dat hij zijn eerste visioen kreeg in het vijfde jaar van de gevangenschap van koning Jojakim, die over het toenmalige volk van Juda regeerde.

We herinneren u eraan dat koning Nebukadnessar van Babylon de stad Jeruzalem ten tijde van Jojakim's voorganger Jojakim meer dan eens had belegerd. Nebukadnessar had bij die gelegenheden vele gevangenen mee naar Babylon genomen, onder wie een jonge man, Daniël genaamd. Deze gevangenschap wordt beschreven in 2 Koningen 24:1-7.

Later werd koning Jojakin door de legers van Babylon als gevangene meegevoerd. Het verhaal van Jojakins gevangenschap staat in 2 Koningen 24:10-16. Het was tijdens deze gevangenschap dat ook Ezechiël van zijn vrijheid werd beroofd.

In het vijfde jaar van koning Jojakins gevangenschap kreeg Ezechiël zijn eerste visioen. Dat geschiedde nog altijd zes jaar voor de laatste bestorming van Jeruzalem door de koning van Babylon, die tot de verwoesting van de stad en de tempel leidde (2 Kon. 25)

De opdracht van Ezechiël

Tot wie werd Ezechiël met zijn boodschap gezonden? De opdracht staat duidelijk omschreven. In Ezechiël 3:1 beveelt God deze profet: „Ga heen, spreek tot het huis Israëls.” Ezechiël wordt hier beschreven als „een wachter over het huis Israëls” (3:17; 33:7).

Destijds was het uit twaalf stammen bestaande volk Israël — na de dood van koning Salomo — in twee, volledig van elkaar gescheiden naties uiteengevallen. Het relaas van deze scheuring vindt men in 1 Koningen 12.

De zuidelijke staat, met als hoofdstad Jeruzalem, werd sindsdien bekend als het Huis van Juda. De mensen die hiertoe behoorden, stonden bekend als joden.

De noordelijke staat, met de hoofdstad Samaria, werd het Huis van Israël genoemd. Deze natie bestond uit tien stammen met aan het hoofd Efraïm en Manasse. Deze twee belangrijke stammen waren nakomelingen van Jozef, de zoon van de aartsvader Jakob (zie Gen. 46:20).

En let dan op het volgende feit: het noordelijke, uit tien stammen bestaande Huis van Israël werd door de legers van Assur verslagen en in gevangenschap weggevoerd (2 Kon. 18:9-12) en wel 130 jaar voor Ezechiël begon te profeteren! Niettemin werd Ezechiël juist naar dit Huis van Israël gestuurd!

En vergeet niet: Ezechiël leefde toen zelf ook in gevangenschap! Hij was een van de groep joodse gevangenen die zich aan de Kebar ophielden in het land der Chaldeeën (1:1, 3). De Kebar was een lange waterweg zuidoostelijk van Babylon. De tien stammen van Israël daarentegen waren al meer dan een eeuw eerder

weggevoerd, niet naar het land Chaldaea, maar naar de woonplaatsen van de Meden, ver naar het noordoosten.

En nu het punt waar alles om draait: Ezechiël kreeg nimmer de kans het Huis Israëls te gaan opzoeken en dit volk zijn boodschap te brengen. Hij heeft de tien stammen nooit weten te bereiken! Volgens de overlevering werd Ezechiël uiteindelijk vermoord door zijn medegevangenen, omdat hij hen berispte om hun afgoderij.

Daarom is er maar één conclusie mogelijk!

De voorspellingen van Ezechiël waren bestemd voor een *latere tijd*, en voor een andere natie dan Juda! Hij is nimmer naar het Huis Israëls gegaan of naar de kleinere naburige staten tot wie zijn profetieën waren gericht. In plaats daarvan schreef hij de profetieën op, toen hij zich tussen de joodse gevangenen bevond, opdat zij ze zouden bewaren tot de tijd waarvoor ze waren bestemd.

Die tijd is thans aangebroken!

Wie is het moderne Israël?

De voorspellingen van Ezechiël hebben nooit de naties bereikt voor wie ze bestemd waren. Ze zijn voor alles bedoeld voor het huidige Huis Israëls.

Maar waar is dat Huis Israëls nu, in deze laatste decennia van de 20e eeuw? Het bevindt zich niet in Palestina. De moderne staat Israël is een joodse natie, gevormd door de nakomelingen van het oude Huis van Juda.

Daarentegen zijn echter de gevangenen van de tien stammen van het Huis van Israël nooit naar het Heilige Land teruggekeerd, met uitzondering van een uit priesters bestaande familie (2 Kon. 17:27). De tien stammen werden bekend als de „Verloren Tien Stammen”.

Trouwe lezers van *De Echte Waarheid* weten dat deze tien Israëlische stammen uiteindelijk in noordwestelijke richting naar West-Europa zijn gemigreerd. Een aantal hunner vestigde zich daar, maar een grote groep arriveerde in het midden van de vijfde eeuw n.Chr. op de Britse eilanden; wij kennen hen als Angelsaksen. Later zijn velen naar Noord-Amerika en naar de over de gehele wereld verspreide Britse kolo-

niën vertrokken. De verbluffende waarheid is dat Efraïm en Manasse — de voornaamste stammen van het Huis Israëls — thans respectievelijk Engeland en de Verenigde Staten zijn. (De andere stammen moeten zich in West-Europa bevinden.) Het waren Efraïm en Manasse aan wie de aartsvader Israël (Jakob) zijn naam gaf en aan wie het geboorterecht van nationale macht en welvaart werd verleend. De Messias echter zou uit de stam Juda voortkomen (Gen. 48).

De oude profetieën van Ezechiël zijn derhalve in werkelijkheid voorzeggingen voor de Britten, de Amerikanen en de Noordwest-Europeanen van deze tijd. (Voor een gefundeerd bewijs van deze uiterst belangrijke waarheid, bevelen wij u het gratis Engelstalige boek van Herbert W. Armstrong aan: *The United States and Britain in Prophecy*.)

Thans, meer dan 2500 jaar later, worden deze profetieën van Ezechiël verkondigd aan degenen voor wie ze waren bestemd: de huidige nakomelingen van het oude Huis Israëls.

Wachter van het Huis Israëls

Ziehier Gods waarschuwing aan Ezechiël:

„Mensenkind, u heb Ik tot *wachter* over het huis Israëls aangesteld. Wanneer gij een woord uit mijn mond hoort, zult gij hen *uit mijn naam waarschuwen*. Als Ik tot de goddeloze zeg: Gij zult zeker sterven — en gij waarschuwt hem niet en spreekt niet om de goddeloze voor zijn goddeloze weg te waarschuwen ten einde hem in het leven te behouden, dan zal die goddeloze in zijn eigen ongerechtigheid sterven, maar van zijn bloed zal Ik u rekenschap vragen (Ezech. 3:17-18).

Ezechiël kreeg een angstwekkende verantwoordelijkheid. Had hij gefaald in het correct uitvoeren van zijn opdracht het volk van het Huis Israëls te waarschuwen, dan zou God hem uiteindelijk voor hun dood verantwoordelijk hebben gesteld.

God waarschuwt altijd uitvoerig alvorens Hij corrigerend straft. God heeft beloofd dat Hij nooit zal ingrijpen alvorens zijn dienaren over zijn voornemen in te lichten, waarna deze dienaren verantwoordelijk zijn voor het waarschuwen van de betref-

(Zie verder pagina 21)

EEN STEM

(Vervolg van pagina 7)

Inderdaad, werkelijk fantastisch!

Hoe ver gaat dit het hoog ontwikkelde, natuurlijke menselijke bevattingvermogen te boven.

Onbegrijpelijk mysterieus voor de hoogst ontwikkelden van deze wereld!

Voorgaande hoofdstukken hebben ons basiskennis gegeven.

God heeft de mens geschapen met geestkracht. Het menselijke verstand bestaat uit de fysieke hersenen met toevoeging van de „menselijke” geest, die aan de hersenen het verstandelijke vermogen verleent. Het menselijke bevattingvermogen en het menselijke denken zijn beperkt tot het fysieke en materiële.

De toevoeging van de heilige Geest van God aan de „menselijke” geest verleent het vermogen tot geestelijk begrip — tot het ontvangen van geestelijke kennis — tot het begrijpen van geestelijke problemen, condities en waarheden.

De eerste mens, Adam, werd geplaatst voor de twee symbolische bomen — waarvan één boom Gods heilige Geest symboliseerde en daarmee de gave van eeuwig goddelijk leven. Adam werd voor een *keuze* gesteld — het was noodzakelijk dat hij Satan en zijn levenswijze verwierp, teneinde Gods heerschappij en Gods levenswijze te kiezen. Hij was gedwongen tussen God en Satan te kiezen. Adam koos Satans weg door zich de kennis van goed en kwaad toe te eigenen. Hij verwierp God — en kwam in opstand tegen Gods heerschappij, net zoals Lucifer dit had gedaan.

Adam besliste niet alleen voor zichzelf, maar ook voor zijn nageslacht, de gehele mensheid. Het was het besluit van een *mens* en God maakte het bindend voor de mens *totdat* de regering van God hersteld kon worden!

Dit laatste hield de verwerping van Satans weg in — het verslaan van Satan — wat alleen „de tweede Adam” kon doen!

Niet alleen was Satan, de vroegere aartsengel Lucifer, tegen God in opstand gekomen. Niet alleen werd de regering van God niet meer op aarde uitgevoerd — maar ook zat de machtige Satan *nog altijd op die troon!*

Totdat Christus op die troon zal plaatsnemen — de regering van God zal herstellen — en Satan van de aarde verbannen is, moet de gehele familie van Adam van contact met God afgesloten blijven — behalve de zeer weinigen die God speciaal zou roepen om Satan te overwinnen en samen met Christus op die troon te zitten!

De mensheid vervolgde zijn weg onder Satans overheersing, en vormde zo Satans wereld.

Dus wat is nu de Kerk?

Het is dat lichaam dat God speciaal uit Satans wereld heeft geroepen — de organisatie van mensen die, toen zij werden geroepen, Satan en zijn

---

God is begonnen het fundament van zijn Kerk te leggen door middel van het betrekkelijk kleine aantal profeten in de oudtestamentische tijden . . . Toen God hen riep, kozen zij Gods regering.

---

levenswijze hebben verworpen en overwonnen — zich aan Gods heerschappij hebben onderworpen — berouw hadden van hun zonden en zich daarvan hebben afgekeerd — en in feite hebben ontvangen wat de eerste Adam heeft verworpen, n. l. de heilige Geest van God. Het is deze groep berouwvolle en bekeerde gelovigen die zich van Satans levenswijze heeft afgekeerd — de weg van Gods regering (die gebaseerd is op zijn wet) is ingeslagen; zij zijn de verwekte kinderen van de levende God!

God is begonnen het fundament van zijn Kerk te leggen door middel van het betrekkelijk kleine aantal profeten in de oudtestamentische tijden. Deze profeten hebben zich van Satans weg afgewend. Toen God hen riep, kozen zij Gods regering. Zij kwalificeerden zich door Satan te overwinnen. Niemand van hen kon zich echter kwalificeren voor de

gehele mensheid — alleen ieder individueel voor zich. Hiervoor was Christus, Gods Zoon, vereist die ook de mensheid heeft geschapen.

Maar ik herhaal het nog eens: God moet zijn alles omvattende plan stap voor stap uitvoeren.

De Kerk wordt gevormd door die speciale groep mensen die uit Satans wereld is geroepen om voorbereid te worden Gods regering te herstellen — samen met en onder leiding van Christus. Dit zal een periode zijn zonder Satan. Een periode waarin allen die leven tot bekering en behoud zullen worden geroepen — tot eeuwig leven door middel van Gods heilige Geest! De dan onsterfelijke Kerk zal met Christus regeren — en de huidige regering van Satan vervangen!

De Kerk bestaat uit de organisatie van „uitverkorenen”, die bij de opstanding de *eerstelingen* van Gods oogst zullen vormen. Deze eerste oogst is dus het binnenhalen van fysieke mensen, mensen van vlees en bloed, gevormd uit materie, en hun transformatie tot goddelijke, onsterfelijke wezens — door wie Gods hoogste doel, de voortplanting van zichzelf, uiteindelijk een feit geworden is.

Kerk nu nog vleselijk

Waarom gaat God, in zijn wijsheid, langzaam te werk — één stap tegelijk? De grootsheid van Gods doel wordt slechts door enkelen volledig beseft!

Na de duizenden jaren dat de mensheid, verstoken van elk contact met God, in zonde heeft geleefd, zijn zelfs degenen in de Kerk die zich bekeerd en Gods heilige Geest ontvangen hebben, aanvankelijk nog slechts „zuigelingen in Christus” — nog veel meer vleselijk dan geestelijk gezind.

Begrijp dit goed!

De Kerk van nu is nog niet bekwaam om de aarde te regeren — om samen met Christus op de troon te zitten, waarop God oorspronkelijk Lucifer heeft geplaatst — nog niet bekwaam Gods bestuur uit te voeren.

Dit is de reden waarom God zijn regeringsvorm aan zijn Kerk heeft gegeven. Dit is de reden waarom het bestuur van Gods Kerk theocratisch en niet democratisch is. Dit is de reden ook waarom het bestuur in vorm hiërarchisch is — een bestuur

met God aan de top en dat het beleid naar beneden toe doorgeeft en niet van de basis af omhoog. Anders zouden degenen aan de basis God regeren!

Het is dezelfde regering door welke Christus alle naties zal besturen, wanneer het millennium begint!

Daarom heeft Satan de dissidenten in Gods Kerk op subtiële wijze tot haat en verbittering gebracht, inzake Gods bestuur — reden waarom enkelen de Kerk van God hebben verlaten!

De kerken van deze wereld — van het „traditionele christendom” — spreken niet over de regering van God. Zij beschrijven Jezus niet als de toekomstige wereldregerder. Zij prediken Jezus niet als toekomstige Koning — alleen als Verlosser. Zij zien de Schriftgedeelten over het hoofd — verwerpen deze — die over Christus spreken als Koning en toekomstig regeerder, en die de heerschappij van het Koninkrijk van God behandelen. Dat houdt in dat zij in hun onderwijzing en prediking opzettelijk de evangelieboodschap van Christus verwerpen en verzuimen te prediken! Zij onderwijzen dat als men Christus heeft „ontvangen” (*genomen!*) reeds behouden is.

Ik herhaal dat het individu dat God roept en aan zijn Kerk toevoegt, bij zijn aanvankelijke bekering nog lang niet in staat is macht te ontvangen om over naties te regeren!

Deze persoon wordt een „zuigeling in Christus” genoemd. Hij heeft in dit voorbereidende stadium als mens, na zijn berouw en bekering, Gods heilige Geest ontvangen. In Romeinen 8:16 lezen we inderdaad: „Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

Wij zijn reeds, hoewel we als zodanig nog niet geboren zijn, de verwekte kinderen van God. Dit is te vergelijken met een embryo of foetus in de uterus van een aanstaande moeder; dit embryo of deze foetus is reeds, hoewel nog niet geboren, het kind van zijn ouders. In het licht hiervan merk ik in het voorbijgaan op dat abortus *moord* is.

Hiermee komen we op een doel en een functie van de Kerk die zeer belangrijk is!

In Galaten 4, te beginnen met vers 22, wordt een allegorie over de twee verbonden beschreven — het Oude

Verbond, dat bij de berg Sinai met de natie Israël werd gesloten, en het Nieuwe Verbond dat bij Christus' wederkomst zal worden gemaakt. God heeft de dienaren in de Kerk „bekwaam gemaakt . . . om dienaren te zijn van een nieuw verbond” (2 Kor. 3:6).

De Kerk is een deel van en gaat vooraf aan het uiteindelijk te sluiten Nieuwe Verbond.

In deze allegorie van de twee verbonden, wordt de Kerk „de moeder van ons allen” genoemd — dat wil zeggen van degenen in de Kerk.

Merk op hoe ondubbelzinnig deze vergelijking is. God plant zichzelf voort door middel van de mens. Hij gaf evenwel de mens het vermogen zichzelf voort te planten. En de menselijke voortplanting is de exacte afbeelding van Gods *geestelijke voortplanting!*

Hoe de menselijke voortplanting het geestelijke behoud afbeeldt

Laten wij nu bekijken en begrijpen hoe de voortplanting van de mens het geestelijke behoud afbeeldt!

Al het menselijk leven komt van een kleine eicel, een ovum. Dit ovum wordt geproduceerd binnen de menselijke moeder, en heeft de grootte van de punt van een speld. In het ovum kan men, bij detailvergroting, een kleine celkern zien — de nucleus. Het onbevuchte ovum heeft een zeer beperkte levensduur. Sommige artsen en wetenschapsmensen schatten deze op ongeveer 24 uur. Het ovum kan door een mannelijke zaadcel of spermatozoön worden bevrucht.

Een spermatozoön, geproduceerd in het lichaam van de menselijke vader, verleent dan aan het ovum menselijk leven. Het spermatozoön is de kleinste cel in het menselijk lichaam — ongeveer 1/50 van de omvang van het ovum. Als een spermatozoön (meerv. spermatozoa) een ovum bevrucht, dringt het door tot in de celkern van het ovum en versmelt hiermee (zygote). Dit verleent leven — fysiek *menselijk* leven — aan het ovum.

Maar het is nog geen geboren menselijk wezen. Menselijk leven is slechts *verwekt*. Deze bevruchte eicel wordt tot ongeveer de 3e maand na de bevruchting *embryo* genoemd; daarna, tot de geboorte, *foetus*. Dit

menselijke leven begint heel klein — ter grootte van de punt van een speld — en het spermatozoön dat dit leven voortbrengt, is de *kleinste* cel in het menselijk lichaam!

Eenmaal verwekt, moet het door de moeder gevoed en grootgebracht worden met fysiek voedsel uit de grond. Van dit fysieke voedsel moet het groeien, en *groeien* en GROEIEN — totdat het fysiek groot genoeg is om, na negen maanden, geboren te kunnen worden. Terwijl het groeit, ontwikkelen zich geleidelijk de *fysieke* organen en kenmerken. De wervelkolom wordt gevormd; het hart vormt zich en begint te slaan. Andere inwendige organen komen tot ontwikkeling. Dan, geleidelijk aan, ontstaan een rompje, een hoofdje, beentjes en armpjes. Tenslotte begint de haargroei op het hoofd, vinger- en teennagels ontwikkelen zich — gelaatstreken krijgen langzaam vorm. Na negen maanden heeft de gemiddelde normale foetus een gewicht bereikt van zes tot negen pond, en is gereed om geboren te worden.

Een menselijk wezen moet door zijn menselijke vader worden *verwekt*. Om *opnieuw* uit de Geest — van God — geboren te worden moet men door zijn *geestelijke Vader* — de almachtige God worden verwekt.

De verbazingwekkende gelijkenis

Treffend is dat de menselijke bevruchting, de zwangerschapsperiode, en de geboorte een verbazingwekkend identieke gelijkenis vormen met het geestelijke behoud — *geboren* worden uit God; dit is de gave van *eeuwig leven* in het Koninkrijk van God — het goddelijke gezin waarin wij *geboren* kunnen worden!

Elke volwassene is geestelijk gezien, een „eicel” of „ovum”. Dit geestelijke „ovum” heeft op zich een zeer beperkte levensduur — vergeleken met *eeuwig leven* — een gemiddelde van zo'n 70 jaar. Maar aan dit „ovum” kan geestelijk, *goddelijk, onsterfelijk* leven worden verleend door toevoeging van de *heilige Geest*, die afkomstig is van de Persoon God de Vader. Deze goddelijke Geest van God de Vader verleent aan ons ook de *goddelijke natuur* (2 Petr. 1:4). Tot nu toe, bezaten we slechts de menselijke, vleselijk gezinde natuur.

Zoals het menselijke spermatozoön de *kleinste* van alle menselijke cellen is, zo beginnen vele pasverwekte christenen ook met een zeer *kleine* hoeveelheid van Gods heilige Geest. Velen kunnen in het begin heel goed 99,44% vleselijk gezind zijn! Kennelijk was dit het geval met de leden van de Kerk van God te Korinthe (1 Kor. 3:1-3). De apostel Paulus zei dat hij hen nog steeds met geestelijke *melk* moest voeden — en nog niet met *volwassen* geestelijk „voedsel”. Zij waren zeer zeker nog niet „wedergeboren”.

Evenals het fysieke mannelijke spermatozoön versmelt met de *nucleus* in het ovum, zo ook verbindt Gods Geest zich met de menselijke *geest*! Er is, zoals eerder uitgelegd, een *geest in de mens*. Deze menselijke geest is aan de hersenen toegevoegd om samen het menselijk *verstand* te vormen. Gods Geest verenigt zich met *onze* geest en getuigt dat wij nu al de kinderen van God zijn (Rom. 8:16). En Gods heilige Geest die nu met onze menselijke geest versmolten is, verleent aan ons verstand het vermogen om geestelijke kennis te bevatten (1 Kor. 2:11) — kennis die voor het menselijke, vleselijk gezinde verstand alleen onbereikbaar is.

Door Gods Geest is nu *eeuwig leven* — goddelijk leven in ons aanwezig; we zijn echter nog geen onsterfelijke geestelijke wezens — nog niet uit God *geboren* — we hebben nog niet geërfd, we bezitten nog niet; we zijn nog slechts fysieke erfgenamen (Rom. 8:17). Maar *indien* Gods heilige Geest in ons woont, zal God bij de opstanding onze sterfelijke lichamen levend maken *door* zijn Geest die in ons woont (Rom. 8:11; 1 Kor. 15:49-53).

Hier zien we hoe de verbazingwekkende analogie wordt gehandhaafd!

Wij zijn nog geen *geboren* goddelijke wezens. Wij bestaan nog niet uit geest, maar nog steeds uit materie. Het goddelijke leven is alleen nog maar verwekt. Het goddelijke *karakter* begint zo klein dat het wellicht niet merkbaar is — uitgezonderd die extatische gloed van de geestelijke „romance” die wij kunnen uitstralen in die „eerste liefde” van onze bekering. Maar wat de geestelijke *kennis* en het ontwikkelde goddelijke *karakter* betreft, valt er vooralsnog niet veel van te merken.

Het geestelijke embryo

Eenmaal geestelijk verwekt, zijn wij een geestelijk embryo. Wij moeten nu met *geestelijk* voedsel worden gevoed! Jezus zei dat de mens niet alleen bij brood (fysiek voedsel) leeft, maar bij ieder woord van God (geestelijk voedsel)! Dit geestelijke voedsel nemen wij door middel van de bijbel tot ons. Wij doen geestelijke kennis op en ontwikkelen bovendien ons karakter door middel van persoonlijk voortdurend contact met God door *gebed*, en door christelijke omgang met Gods kinderen in zijn Kerk. En bovendien door het voortdurende onderricht dat door de Kerk gegeven wordt.

*God heeft zijn dienaren
geroepen en gekozen en
in zijn Kerk aangesteld
om de kudde te weiden
— „om de heiligen toe te
rusten tot
dienstbetoon . . .”*

Het fysieke embryo en de foetus worden door de fysieke moeder gevoed. Gods Kerk wordt het hemelse Jeruzalem genoemd, dat onze moeder is (Gal. 4:26).

Ziet u hoe exact de gelijkenis is? De Kerk is de geestelijke *moeder van haar leden*. God heeft zijn dienaren geroepen en gekozen en in zijn Kerk aangesteld om *de kudde te weiden* — „om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam [Kerk] van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Ef. 4:12-13).

Het is de taak van de ware dienaren van Christus (en wat zijn zij in onze tijd schaars) om de verwekte maar nog ongeboren heiligen tegen valse leerstellingen en dienaren te beschermen.

De fysieke moeder draagt haar ongeboren baby in dat deel van haar lichaam waar zij het het beste kan beschermen tegen *lichamelijk* letsel; en die bescherming alsook het voeden

van het ongeboren kind, maken deel uit van haar functie! Zo beschermt ook de Kerk door middel van Christus’ dienaren de ongeboren leden voor geestelijk letsel en instrueert, onderwijst en adviseert hen. Wat is de menselijke voortplanting een fantastische afbeelding van het geestelijke *behoud*!

En verder! Evenals de fysieke foetus moet groeien om groot genoeg te worden voor de geboorte, zo moet ook de verwekte christen *groeien* in genade, en in de kennis van Christus (2 Petr. 3:18) — hij moet gedurende zijn leven zonden overwinnen en goddelijk karakter ontwikkelen teneinde in Gods Koninkrijk geboren te kunnen worden!

En evenals bij de fysieke foetus langzamerhand de fysieke organen, de gelaatstrekken en kenmerken worden gevormd, zo moeten ook bij de verwekte christen langzamerhand, zonder onderbreking, *goddelijke* karaktereigenschappen worden ontwikkeld — zoals liefde, geloof, geduld, zachtmoedigheid, en matigheid. Hij (of zij) moet leven bij het woord van God en dit in praktijk brengen. Hij moet het goddelijke *karakter* ontwikkelen!

Uiteindelijk onsterfelijke!

Zo iemand zal dan op Gods tijd (hoewel hij al gestorven kan zijn) bij Christus’ wederkomst, door een opstanding, of door een ogenblikkelijke verandering in onsterfelijkeid, uit God geboren worden — in het Koninkrijk van God — want God *is* dat Koninkrijk! Hij bestaat niet langer uit vlees en bloed, uit materie, maar hij is geest, evenals God geest is (Joh. 4:24).

Wat fantastisch is de waarheid van God!

Toch heeft Satan door zijn gemene bedrog de gehele mensheid misleid — de mensheid blind gemaakt voor het feit dat God zelf dat Koninkrijk is dat Jezus aankondigde — en voor het feit dat wij geboren kunnen worden als geestelijke individuen — als deel van dat goddelijke *gezin* — als deel van Gods Koninkrijk!

Hoe kostbaar is Gods waarheid! God ontwierp de voortplanting om zijn waarheid op fysieke wijze af te beelden en om ons voortdurend in de kennis te houden van zijn fantastische plan van eeuwig behoud. □

(wordt vervolgd)

„IK BEN GEEN DIER”

De ware geschiedenis van „the Elephant Man” onthult ons een diepzinnige les over het ongelooflijke potentieel van de mens.

door Jeff Calkins

Naar welke maat meet men de mens? Wat maakt iemand zo uniek menselijk? Wat is de belangrijkste menselijke kwaliteit?

Deze vragen worden opgeworpen door de grote algemene belangstelling voor de geschiedenis van Joseph Merrick, de „Olifant-Man” van het Victoriaanse Engeland. Op zeker moment was Merrick — uiterlijk een van de afstotendste en weerzinwekkendste mensen die ooit op aarde hebben rondgewandeld — gedwongen zichzelf tentoon te stellen in een rariteiten-show op Whitechapel Road in Londen.

Maar ook werd Merrick uiteindelijk de lieveling van de Londense „high society”, iemand die befaamd was om zijn intelligentie, zijn zachtvaardigheid en zijn ootmoed. Zijn levensgeschiedenis is zo ontroerend dat zij het onderwerp werd van tenminste twee boeken, een toneelstuk op Broadway en een populaire film.* Zoals krantecolumnist George Will opmerkte, heeft Merrick het een heel eind geschopt sedert Whitechapel Road.

Merricks verhaal, en onze begrijpelijke belangstelling ervoor, vertelt ons veel over de waardigheid en de grandeur van de uiteindelijke menselijke lotsbestemming, omdat het ons vertelt over de wezenlijke aard van het menselijk karakter. En het openbaart ons waarom Gods weg van geven in plaats van nemen tot zulke goede gevolgen leidt.

Het meeste wat wij over Joseph‡ Merrick weten, is afkomstig van Frederic Treves, in Merricks tijd chirurg in London Hospital, die hem redde van een nachtmerrieachtig bestaan.

Toen Treves Merrick voor de eerste maal zag, werd de Olifant-Man tentoongesteld in een winkeltje aan de overkant van de straat voor het ziekenhuis. Merrick voerde er een eenmans rariteitenshow op, en Treves was nieuwsgierig geworden door een aanplakbiljet dat reclame maakte

voor een schepsel dat half mens, half olifant was.

Het was een donkere, kale ruimte. Het gordijn was gesloten. Op een krukje zat Joseph Merrick, klein en kwetsbaar, met een deken over zijn hoofd en schouders. Een gasbrander vormde de enige verwarming en verlichting in het winkeltje. Treves zou later schrijven dat Merrick „de vleesgeworden eenzaamheid” belichaamde.

„Sta op!” commandeerde Merricks presentator, alsof hij het tegen een hond had.

De Olifant-Man liet zijn deken zakken en stond langzaam op. Zijn hoofd was ongeveer tweemaal zo groot als normaal — met een ongeveer even grote omtrek als zijn middel. Benige, vlezige huidmassa's groeiden uit zijn voorhoofd en bovenkaak. De bovenlippen waren bijna binnenstebuiten gedraaid. Het gezicht van de Olifant-Man leek op een blok knoestig hout. De huid had een sponsachtig en zwammig uiterlijk en deed denken aan een bruinige bloemkool.

*De gezaghebbende bron inzake het leven van Joseph Merrick is *The True History of The Elephant Man* van Michael Howell en Peter Ford, Penguin Books, 1980, dat zowel de autobiografie van de Elephant Man als de memoires van Frederic Treves bevat. Het boek verschaft de biografische materiaal voor dit artikel. Op sommige plaatsen wijken de film en het toneelstuk van het oorspronkelijke verhaal af.

‡De Elephant Man heette eigenlijk Joseph Treves, die bevooroordeeld was tegen deze naam, noemde hem echter „John”, hetgeen abusievelijk door andere schrijvers werd overgenomen.

Treves stond perplex. „Nooit eerder was ik geconfronteerd met zo'n laagstaande of gedegenereerde versie van een menselijk wezen als deze eenzame figuur tentoonspreidde." En toen kwam bij Treves een andere gedachte op: het sprak haast vanzelf dat dit arme wezen niet meer besef van zijn eigen toestand had dan een dier!

Een rampzalig en eenzaam bestaan

Merrick was niet misvormd geboren; hij leed aan een ziekte die nu als multiple neurofibromatose bekend staat. De ziekte leidt tot goedaardige tumorvorming aan de zenuwuiteinden. Ook verwringt zij de structuur van het bot. Het is een uiterst zelden voorkomende ziekte, en zij is nog steeds ongeneeslijk, hoewel de mens haar tegenwoordig onder controle kan houden met bepaalde geneesmiddelen en met steeds nieuwe operaties. Maar in Merricks tijd bestonden die mogelijkheden nog niet.

De ziekte manifesteerde zich voor het eerst toen Merrick 5 jaar oud was. Zijn hele verdere leven verergerde zij voortdurend, waardoor zich telkens nieuwe tumoren vormden die zijn gelaat en zijn lichaam steeds verder ontsierden.

Toen hij 10 jaar oud was stierf zijn moeder. Kennelijk was zij goed voor haar zoon geweest, want zijn leven lang droeg Merrick een klein portretje van haar bij zich. In latere jaren zei Merrick weleens dat ze erg mooi was geweest.

De deernis van Treves

„Gods wet — de ware levenswet — is eenvoudig liefde! Liefde betekent geven, niet nemen", schreef de hoofdredacteur van dit tijdschrift al 37 jaar geleden. Zoals vanzelf spreekt is deze wet tijdloos. Zou Treves niet in overeenstemming met Gods grote wet gehandeld hebben, dan zouden wij vermoedelijk nooit iets hebben vernomen over dat menselijk wezen dat in het lichaam van de Olifant-Man stak, en waarin de geest van een mens huisde.

Kort na hun eerste ontmoeting moest de Olifant-Man op Liverpool Street Station uit de handen van een menigte gered worden. Klaarblijkelijk had men Merrick, nadat hij door Treves was onderzocht, een „toer-

nee" door Europa laten maken, waar hij van al zijn spaargeld werd beroofd en door zijn „manager" in de steek gelaten. Op de een of andere manier had Joseph Merrick weer in Engeland weten te komen — een reis die voor hem een nachtmerrie moet zijn geweest. Bij zijn aankomst op Liverpool Street Station in Londen, werd hij door een agressieve menigte uitgescholden en aangehaapt. In de film wordt dit incident in het leven van de Olifant-Man sterk benadrukt: het is op deze plaats dat Merrick, in paniek geraakt en in de val gelopen in een hoekje van het ondergrondse manentoilet het uitschreeuwt: „Ik ben geen dier — ik ben een mens!"

De politie moest eraan te pas komen om de Olifant-Man te ontzetten. Zij vond Treves' visitekaartje bij hem, en bracht hem over naar London Hospital.

Voor de eerste maal in zijn leven, of althans sinds zijn moeder stierf, stond Joseph Merrick nu op het punt met vriendelijkheid en deernis behandeld te worden. London Hospital was meer dan vol. Maar Treves realiseerde zich dat de Olifant-Man nergens anders heen kon. Wekenlang heerste er onzekerheid over zijn lot, en Merrick zelf nam aan dat hij gauw weer ergens anders heen zou moeten.

Maar een vriend van Treves, de advocaat Carr Gomm, kreeg eveneens medelijden met de Olifant-Man. Gomm schreef een brief aan de Londense *Times* waarin hij de toestand van de Olifant-Man uiteenzette.

Er kwam geld genoeg binnen. Merrick, die overal waar hij kwam weer was weggestuurd, kon nu een toevluchtsoord vinden in een eigen kamer in de kelder van het ziekenhuis — en dat voor de rest van zijn leven.

Treves zag dat er een mens schuilde in dat groteske lichaam van de Olifant-Man — en was vastbesloten die menselijkheid naar buiten te brengen.

Hij kwam tot de conclusie dat het beste dat men voor de Olifant-Man kon doen, was hem kennis te laten maken met hoogstaande mensen.

Treves verzocht Leila Maturin, een knappe weduwe, Merrick te gaan opzoeken. Het was een eenvoudige

taak. Al wat zij te doen had, was Merricks kamer binnen te stappen, tegen hem te glimlachen en zijn goede hand te schudden. Dat deed ze met succes.

Om Treves' eigen woorden te gebruiken: „Terwijl hij haar hand losliet, liet hij zijn hoofd op zijn knieën zakken en snikte het uit, tot ik dacht dat hij nooit meer op zou houden. Het gesprek was afgelopen. Later vertelde hij me dat dit de eerste vrouw was die ooit tegen hem had geglimlacht . . ."

De eerste vrouw die ooit tegen hem had geglimlacht!

Het voorval veranderde Merricks leven. Treves gaf het een vervolg door vele prominente leden van de Londense society mee te nemen naar Merricks kamer. Onder hen bevonden zich Madge Kendal, een van de populairste actrices van haar tijd, en de prins en prinses van Wales. Van die tijd af ontving Merrick, die eens door zijn familie als te lastig aan kant was gezet, zo af en toe na afloop van koninklijke jachtpartijen tassen met wild van de toekomstige koning.

Er zou niets van dit alles zijn gebeurd — en Merrick zou opgesloten gebleven zijn in zijn verwrongen, misvormde lichaam — als Treves niet had gehandeld in overeenstemming met Gods beginsel van GEVEN.

De maat van de mens

Merricks bezoekers schenen allen getroffen door zijn zachtmoedige, bescheiden en romantische geest. Vaak werd Merricks instelling beschreven als die van een kind — altijd dankbaar voor elke kleine vriendelijkheid die hem betoond werd.

„Oordeelt niet", aldus werd de apostel Johannes ingegeven, „naar het aanzien" (Joh. 7:24). Merrick was zijn leven lang naar zijn uiterlijk beoordeeld. Maar diegenen die nu iets dieper keken dan zijn miserabele uiterlijk, hadden alleen maar lof voor hem.

Wat is het belangrijkste aspect van een mens? Het is zijn *karakter!* Als Merricks leven iets te betekenen heeft, dan is het wel dat het op karakter aankomt, niet op het uiterlijk!

„Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan

wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan" (1 Sam. 16:7).

God kijkt naar het hart! In de bijbel kwam de profeet Samuel naar het huis van Isaï. Samuel was gekomen om de toekomstige koning van Israël te zalven. Isaï liet zeven van zijn acht zonen voor Samuel paraderen — degenen, die uiterlijk het meest op toekomstige koningen leken. Maar God had hen niet uitgekozen. Hij koos de jongste, meest onwaarschijnlijke kandidaat — volledig onafhankelijk van zijn uiterlijk.

Treves zelf scheen hetzelfde principe te hebben verstaan. Hij schreef: „Zij die geïnteresseerd zijn in de evolutie van het menselijk karakter zullen zich mogelijk afvragen welke uitwerking dit welhaast dierlijke leven op een gevoelig en intelligent man had . . . Hij was *door het vuur gegaan* en er ongedeerd uitgekomen. Zijn moeilijkheden hadden hem nobeler gemaakt. Hij toonde zich een zachtaardig, warmhartig en beminne-lijk iemand . . . Nooit heb ik hem horen klagen . . . Zijn dankbaarheid jegens de mensen uit zijn omgeving was aandoenlijk in haar welgemeendheid, en welsprekend in de kinderlijke eenvoud waarmee zij tot uitdrukking werd gebracht.”

Merricks geschiedenis zou ons eraan moeten herinneren dat Gods hoogste doel de schepping van perfecte, rechtschapen karakters is — God die zich vermenigvuldigt door volmaakte karakters in de mens te ontwikkelen. Merrick dient ons Christus' uitspraak te binnen te brengen dat een dergelijk karakter oneindig waardevoller is dan fysiek uiterlijk of lichamelijke vaardigheden: „Het is beter voor u verminkt of kreupel ten leven in te gaan, dan met twee handen of twee voeten in het eeuwige vuur geworpen te worden" (Matth. 18:8).

En zoals Herbert Armstrong schreef is „een volmaakt, heilig en rechtschapen karakter de hoogste prestatie waartoe de almachtige God de Schepper kan komen”.

Geen dier

De sleutel tot het begrijpen van karakter is de geest in de mens, die dat karakter registreert naarmate het zich gedurende het hele verloop van het menselijk leven blijft ontwikke-

len. Het kenmerkende verschil tussen mensen en de rest van Gods schepselen is de *geest in de mens*.

De Olifant-Man houdt ons scherp voor ogen dat er een groot verschil bestaat tussen het dierlijk brein en dat van de mens!

Toen Treves voor het eerst Merrick ontmoette, was dat uit louter nieuwsgierigheid. De manager van Merricks rariteitenshow was erin geslaagd de indruk te wekken dat hij een schepsel tentoonstelde dat half mens, half dier was. Wanneer Treves voor het eerst Joseph beschrijft, heeft hij het over „het”, niet over „hem”.

Maar Merrick bezat menselijke kennis — en niemand kan over dergelijke kennis beschikken tenzij de geest van de mens in hem is. (1 Kor. 2:11). Gevangen in een monsterachtige schelp bevond zich een intelligent mens.

Merrick ontving tal van giften van zijn bezoekers in London Hospital. Wat hij het meest op prijs stelde waren boeken. Tegen het eind van zijn leven had hij een respectabele bibliotheek verworven. Merrick was een gretig lezer — onder meer van de bijbel en van diverse serieuze Engelse romans, zoals die van Jane Austen.

De man die ooit was veroordeeld tot een dierentuinachtig bestaan, ontwikkelde zelfs een waardering voor het drama en het theater. Natuurlijk dienden er speciale voorzieningen te worden getroffen — Merricks verschijning zou anders een scène hebben veroorzaakt als andere „managers” hem hadden kunnen zien. Een barones stelde haar privéloge ter beschikking, en Merrick werd onopvallend het West End Theater binnengebracht, om het op dezelfde wijze onaangekondigd te verlaten.

Toen Treves voor het eerst met Merrick kennismakte, verkeerde de Olifant-Man in zo'n deplorabele en eenzame toestand, dat het arme „schepsel” zich zeker niet bewust had kunnen zijn van het ellendige van zijn bestaan. Maar dat was hij wel degelijk. Merrick was zich ieder pijnlijk moment bewust van zijn misaaktheid.

Mogelijk vanwege dit feit ontwikkelde Merrick een grote liefde en

waardering voor schoonheid. Toen hij genoeg geld bijeen had uit de giften van bezoekers, gaf Merrick het uit aan een met zilverbeslag beklede toiletdoos voor heren. De doos bevatte van zilveren ruggen voorziene kam en borstels, benevens een zilveren schoenlepel en een scheermes met ivoren heft.

Voor zijn toiletdoos staande, waande de Olifant-Man zich een elegante Engelse gentleman, bezig zich in schitterend avondtoilet te steken. Zeker, dat was een vertoon van ijdelheid. Maar tegelijkertijd een getuigenis dat hij een mens was.

Merricks menselijkheid kwam ook tot uiting in zijn enige hobby. Voor iedereen die vriendelijk tegen hem was, maakte Merrick kartonnen modellen van een nabijgelegen kathedraal, en bood die als geschenken aan.

De magnifieke mogelijkheden van de mens

De Olifant-Man was het slachtoffer van een zeldzame ziekte, die zijn uiterlijk veranderde in iets dat nauwelijks nog iets menselijks had. Maar al toonde zijn gelaat geen enkele uitdrukking, hij gaf blijk van eigenschappen die uniek zijn voor de mens: intelligentie, gevoeligheid, dankbaarheid.

Als de recente publieke belangstelling voor Merrick ons iets te zeggen heeft, is het wel dat elk mens de geest van de mens in zich draagt — en dat hij dientengevolge de glorieuze mogelijkheid heeft om deel te gaan uitmaken van het goddelijke gezin, verwekt door God de Vader.

Wat ontzettend jammer dat de wereld van de religie in het algemeen geen begrip heeft voor het leerstuk van de tweede opstanding zoals vermeld in de bijbel! Vrijwel iedereen die ooit geleefd heeft, zal eenmaal herrijzen en dan uit de eerste hand vernemen van Gods wijze van leven, zonder de corrumperende invloeden van deze slechte wereld (vergelijk Openbaring 20:5 en Jesaja 65:17-21). Op dat moment zullen zij de gelegenheid hebben de heilige Geest te ontvangen, die iemand opwekt deel te gaan uitmaken van Gods eigen gezin! Joseph Merrick zal een kans als deze krijgen. Gezien zijn zachtmoedigheid van karakter, is het

moelijk je voor te stellen dat hij niet de weg van God zou kiezen.

Ook dienen wij eraan te worden herinnerd hoe noodzakelijk de wederkomst van Christus is om de wereld radicaal te veranderen. Merrick kon niet genezen worden. Zelfs in onze tijd kan zijn ziekte alleen maar in bedwang gehouden worden. Maar in Gods Wereld van Morgen zal er geen neurofibromatose meer zijn. Geen misvorming. Geen mismaaktheid.

Er zal genade heersen. Josephs leven werd tot een hel gemaakt door onnadenkende, starende en scheldende mensen die hem in het openbaar beschimpten, net als kleine kinderen die vaak de draak steken met hun kameraadjes als die ook maar enigszins van de anderen verschillen. Gods wereld zal bestaan uit mensen wier handelen meer lijkt op dat van Treves, en minder op dat van de weerzinwekkende menigte op het Liverpool Street Station. Men kan moeilijk aan Joseph Merrick denken zonder zich te bezinnen op de wijze waarop Gods regering na de wederkomst van Christus de mens zal oordelen.

„Hij [de wedergekeerde Christus] zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch rechtspreken naar hetgeen zijn oren horen; want hij zal de geringen in gerechtigheid richten en over de ootmoedigen des lands in billijkheid rechtspreken . . .” (Jes. 11:3-4).

Merrick schreef een korte autobiografie, met beknopte bijzonderheden over zijn leven. Hij besloot haar met een strofe uit een gedicht van Isaac Watts, een nonconformistische predikant, waarin al zijn hoop en al zijn aspiraties schijnen te zijn neergelegd:

„Als ik van pool tot pool kon reiken

Of de oceaan met mijn armen kon omspannen,

Ik zou gemeten worden naar de ziel;

De geest is waar men de mens naar meet.

De grootste wens van de Olifant-Man was te worden beoordeeld naar zijn geest — naar zijn karakter, en niet naar zijn mismaakte lichaam. Dat oordeel zal eenmaal over hem geveld worden. □

TIJDCAPSULE

(Vervolg van pagina 14)

fende volkeren. „Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten” (Amos 3:7).

Met het doorgeven van de waarschuwing heeft dan de wachter zijn taak volbracht. Het wordt dan verder aan het individu overgelaten te besluiten of hij die waarschuwing ter harte zal nemen om aan straf te ontkomen.

Ezechiël vatte zijn opdracht ernstig op. Door de omstandigheden verhinderd de waarschuwing persoonlijk af te leveren, schreef hij deze op, waardoor deze door de eeuwen heen intact zou blijven om uiteindelijk toch op de plaats van bestemming te worden afgeleverd.

Op dit moment verneemt u deze *waarschuwendende boodschap!* Ezechiëls boodschap — samen met de waarschuwendende profetieën van andere, oude profeten van God — wordt thans dagelijks in Amerika verkondigd in een radioprogramma, *The World Tomorrow*, en ook maandelijks over de hele wereld d.m.v. *The Plain Truth* verspreid. Ezechiëls oude taak wordt thans uitgevoerd!

Een opstandige natie

Thans iets over een paar markante punten uit Ezechiëls boodschap. Er is geen dringender of passender boodschap voor onze tijd dan deze!

„Ik zend u tot de Israëlieten, de opstandige volken, die tegen Mij in opstand gekomen zijn”, zo spreekt God tot Ezechiël. „Zij en hun vaders zijn van Mij afgefallen tot op deze eigen dag” (Ezech. 2:3).

God noemt het volk Israël „stug van aangezicht en verstokt van hart” (2:4). Hij is niet al te optimistisch dat ze zich aan zijn, door Ezechiël overgebrachte waarschuwingen zullen storen. „Maar het huis Israëls zal naar u niet willen luisteren, omdat zij naar Mij niet willen luisteren”, stelt God vast (3:7).

Niettemin moedigde God Ezechiël aan zijn taak nauwgezet te vervullen. Ongeacht of de mensen de waarschuwingen ter harte wilden nemen of niet, toch verklaarde God: „zij zullen weten, dat er in hun midden een profeet is geweest” (2:5). Ze zullen

daarom geen enkele verontschuldiging hebben.

De boodschap van Ezechiël is niet aangenaam. Zij bestaat uit „klaagliederen . . . gezucht en gejammer” (2:10). Het is er een die vele critici — die de ware betekenis en de uiteindelijke bedoeling ervan niet doorgronden — reeds als een noodlotstijding hebben bestempeld.

In werkelijkheid echter is het de enige boodschap, die de wereld van nu nog hoop biedt.

De tijd van Jakobs benauwdheid

De bijbelse profetie openbaart dat er de komende jaren in Europa een machtig verbond van tien staten zal worden gevormd, als een in de eindtijd herleefd Romeins imperium. Deze macht zal worden geleid door een militair dictator, die als „het beest” wordt aangeduid (Openb. 17:12-13). Het beest zal uiteindelijk Egypte, Palestina en andere streken van het Midden-Oosten binnendringen. Later zal het zich teweerstellen tegen de macht van het door de Sovjets geleide Azië en daarna zal het zich keren tegen Jezus Christus zelf, bij zijn wederkomst (Openb. 17:14). Maar waar staan Engeland, de VS en de Westeuropese staten in deze profetische schildering?

Het antwoord is dat Engeland en de Verenigde Staten (als de moderne afstammelingen van Jozef, de leider van het Huis van Israël) en Noordwest-Europa (de overige stammen), zelf door het beest zullen worden onderworpen. Dat zal gebeuren aan het begin van de periode van godsdienstvervolgung, die de grote verdrukking wordt genoemd (Matth. 24:21). De profeet Jeremia noemt dit „een tijd van benauwdheid voor Jakob” (Jer. 30:7). De Amerikaanse, Britse en Westeuropese naties zullen verwickeld raken in een crisis, die de eerste twee wereldoorlogen tot iets onbetekenends zal maken!

Lees wat Ezechiël te zeggen heeft over het noodlot dat het 20e eeuwse Huis Israëls bedreigt:

„Een derde deel van u zal door de pest [epidemieën] sterven en door de honger omkomen in uw midden; een derde deel om u heen zal door het zwaard vallen; een derde deel zal Ik naar alle windstreken verstrooien en achter hen zal Ik het zwaard trekken” (Ezech. 5:12).

Een derde deel van de huidige Israëlieten zal — in de toekomst — omkomen door honger en ziekten! Nog een derde zal door een militaire aanval vergaan! Het resterende derde deel zal in slavernij naar alle windstreken worden verspreid!

Er zal *geen ontkomen* mogelijk zijn voor hen die de waarschuwing in de wind slaan. Er zal geen veilige haven, geen wijkplaats, geen schuilplaats zijn voor de onvermijdelijk komende straf van God (Ezech. 6:12; 7:15).

Geld of andere tekenen van rijkdom zullen degenen die door deze zware tijd worden overvallen, niet kunnen redden. „Hun zilver zullen zij op straat werpen en hun goud zal een voorwerp van afschuw zijn; hun zilver en goud zullen hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren . . .” (7:19).

Waterstofbom

De verwoesting die het Huis Israëls zal treffen, zal in de geschiedenis haar weerga niet vinden. „Overal waar gij woont, zullen de steden verwoest worden . . .”, zegt God (6:6). Steden zullen totaal vernietigd worden — waarschijnlijk als gevolg van de toepassing van de waterstofbom! De rampen van Hiroshima en Nagasaki zullen daarbij verbleken!

Maar hoe ter wereld, zo hebben velen zich verwonderd afgevraagd, zouden de verenigde atoomstrijdkrachten van de VS, Engeland en Noordwest-Europa ooit kunnen bezwijken? Ezechiël verschaft ons het antwoord op die vraag:

„Blaast maar op de trompet en maakt alles gereed, er is echter niemand die ten strijde trekt; want mijn toornloed is over heel hun rumoerige menigte. Het zwaard buiten, de pest en de honger binnen!” (7:14-15.)

Waarom deze straf?

Waarom legt God deze vreselijke straffen op het hedendaagse Huis Israëls? God geeft daar zelf dit antwoord op:

„. . . want mijn verordeningen hebben zij verworpen en volgens mijn inzettingen hebben zij niet gewandeld” (5:6). En verder: „Wee! over al de boze gruwelen van het huis Israëls . . .” (6:11).

Efraïm en Manasse, de leidende stammen, hebben als eerste geweigerd

God te gehoorzamen. Ze hebben geweigerd de levensweg te gaan, die naar vrede en welvaart leidt. Ze hebben zich afgewend van Gods geboden en in plaats daarvan gruweldaden bedreven voor zijn aangezicht.

En om deze redenen, zegt God, „zullen zij vallen” (6:11). God zal het huidige Huis Israëls in gevangenschap en slavernij laten wegvoeren teneinde het een zeer belangrijke les te leren.

Eens had God het volk Israëel uitverkoren voor een ontzaglijk doel — een doel dat het tot vandaag de dag hardnekkig heeft geweigerd na te streven. In plaats van andere volkeren tot een goed voorbeeld te zijn waar het Gods weg betreft, is Israëel verworpen tot een beschamend voorbeeld van de gevolgen van ongehoorzaamheid.

Vrede en harmonie — de beloning voor gehoorzaamheid aan Gods wetten — zal men binnen Israëls grenzen tevergeefs zoeken. Integendeel, „het land is vol bloedschuld en de stad vol geweld” (7:23).

De Westerse naties zijn boven alle andere naties op deze wereld gezegend. De hele wereld benijdt hen vanwege hun weergalozes macht en rijkdom. Maar bij al hun materiële welvaart hebben ze de werkelijke geestelijke waarden prijsgegeven. Ze zijn hun God vergeten!

Maar God zal hun opstandigheid en ongehoorzaamheid breken! En het resultaat van deze ongeëvenaarde kastijding zal zijn: een onthullend besef van de ware omvang van de nationale zowel als de persoonlijke zonden, alsmede een algemeen nationaal schuldbesef en berouw (6:8-9).

„. . . dan zullen zij van zichzelf walgen om het kwaad, dat zij in al hun gruwelen gedaan hebben. En zij zullen weten, dat Ik, de Here, niet zonder grond gezegd heb hun dit onheil te zullen aandoen” (6:9-10). Dan zal Israëel eindelijk aan de wil van God gehoorzamen!

„Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste. . . . Zij zullen mij tot een volk en Ik zal hun tot een God zijn” (11:19-20).

U kunt aan deze rampen ontkomen!

Te midden van al deze voorspellingen van oorlog en gevangenschap, heeft Ezechiël echter nog een heel

andere boodschap. Geen mens hoeft deze verschrikkingen door te maken. Wie zich aan God overgeven, zullen ontkomen aan zijn corrigerende kastijding in de dagen die nu voor ons liggen.

Luister goed: in een visioen (vermeld in hoofdstuk 9) ziet Ezechiël zes mannen met „vernietigingswapens” in de hand. Een andere man droeg een „schrijfkoker”. God beval laatstgenoemde man door de straten van Jeruzalem te gaan (de val van het oude Jeruzalem is typerend voor de val van het huidige Huis Israëls) met de opdracht: „Maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden” (vers 4). En de zes gewapende mannen beval God: „Trekt achter hem [de man met de schrijfkoker] aan door de stad en slaat neer. Ontziet niet en hebt geen deernis . . . maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken” (vers 5-6). Vergelijk dit tekstgedeelte met het zevende hoofdstuk van het boek Openbaring.

Zoals de rechtvaardige Noach goddelijke bescherming genoot tijdens de zondvloed, die alle leven op aarde wegvaagde, zo belooft God al degenen te zullen sparen, die zich ieder voor zich van het kwaad van deze wereld afwenden, de mensen dus die „zuchten en kermen vanwege de bedreven gruwelen”.

Behoort u hiertoe?

Straf voor de hele wereld

Het schrift staat op de wand! Weldra zal God op overweldigende wijze in het wereldgebeuren ingrijpen.

De hele mensheid heeft God en zijn weg afgewezen! Het huidige Huis Israëls zal als eerste de corrigerende straf ondergaan — en later als eerste worden verlost (Ezech. 36:7-11).

Uiteindelijk zullen alle volkeren de grote les leren, dat Gods weg de enige is die leidt naar de vrede en de welvaart, waar alle volkeren naar snakken.

Maar eerst moet er een tijd van goddelijke correctie aanbreken. De hele wereld gaat een tijd van chaos en calamiteiten tegemoet. De wereld als geheel zal zich niets van Ezechiëls waarschuwing aantrekken!

Zult u zijn waarschuwing ernstig nemen? □

SINAI/JERUZALEM

(Vervolg van pagina 4)

kolonie teruggestuurd om in Jeruzalem een tweede tempel te bouwen. De tempel van Salomo was door de strijdkrachten van Nebukadnessar volledig verwoest. Maar het grootste deel van Juda, d.w.z. de joden, werd verspreid over tal van volkeren in het Midden-Oosten.

Deze joodse kolonie, met haar religie, het Judaïsme, die door de rabbies na de tijd van Ezra en Nehemia, aanzienlijk afweek van die welke via Mozes werd ontvangen, bestond ten tijde van Jezus. De tempel was hersteld en vergroot door hun heerser Herodes, die de Romeinen diende die toen de wereld beheersten.

In het jaar 70 n.Chr. verwoestten Romeinse legers de tempel en Jeruzalem en werden de overblijvende joden verspreid. Weinige eeuwen later rukten de Arabieren het land binnen.

De bijbelse profetieën bevestigen dat „het Beloofde Land” weer teruggegeven zal worden aan het Huis van Israël — niet alleen maar aan het Huis van Juda — en wel bij de wederkomst van Christus. En dat Juda daar voordien zou vechten — zoals ze er nu doen, in de mening dat zij „Israël” zijn.

De hele wereld — met inbegrip van Israël en Juda — is dus volledig in de war ten aanzien van de vraag *WIE* nu eigenlijk *WIE* is, als het om Israël en Juda gaat!

De zeven gebeurtenissen van deze tijd

De eerste van deze zeven gebeurtenissen waarover ik het wil hebben is de stichting van de staat Israël in Palestina door de Verenigde Naties in 1948. Ik wens hierbij op te merken dat Engeland daar een aandeel in had. Deze gebeurtenis volgde n.l. op de Britse Balfour Declaratie van 1917. En, zoals ik hierboven beschreven heb, stond zij onder zware druk

van de zionistische beweging.

De tweede van deze wereldnieuwsgebeurtenissen in het Midden-Oosten bestond uit de vier oorlogen tussen Arabieren en Israëli's, te beginnen met de Onafhankelijkheidsoorlog in 1948.

Het derde voorval dat ik hier wil memoreren was mijn gesprek met minister-president Golda Meir na het einde van deze vier oorlogen, waarvan de vierde de Yom Kippur oorlog was van oktober 1973. Sedert het najaar van 1968 had ik vele malen bezoeken aan Israël gebracht, waar ik bij een aantal projecten betrokken was.

BROEDERLIJKE OMARMING van Herbert W. Armstrong en Minister van Toerisme Moshe Kol.

„Ik wilde”, zei mevrouw Meir heel ernstig, „dat de hoofden van de Arabische staten in vriendschap tegenover mij aan de tafel zouden zitten. We zouden zoveel kunnen doen om onze Arabische burens te helpen. Onze wetenschappers en technici zouden hen kunnen helpen een veel hogere welvaart te bereiken voor hun volkeren. Onze musici en artistieke voormannen zouden een grote prikkel kunnen betekenen voor de verheffing van hun culturele leven. Wij zouden elkaar over en weer kunnen helpen.”

Dat was een rechtstreekse manifes-

tatie van de top in Israël van de houding van „geven” die na de wederkomst van Christus uiteindelijk tot wereldvrede moet leiden. Sinds 1968 ben ik persoonlijk betrokken bij de steunverlening aan het International Cultural Center for Youth (ICCY) in Jeruzalem. Het werkt met succes aan de verwezenlijking van culturele samenwerking, in plaats van wedijver, tussen de Israëli'sche en de Arabische jeugd.

De ongelooflijke „vredesverklaring”

De vierde van deze zeven gebeurtenissen was de ongelooflijkste vredes-overture van deze tijd.

Na vier bittere oorlogen tegen Israël binnen dertig jaar, deed president Anwar el-Sadat iets buitengewoons. Op 20 november 1977 verklaarde hij *de vrede!* Groot persoonlijk gevaar en een ongehoord politiek risico trotserend, bracht hij een moedig bezoek aan Jeruzalem om in vrede tot de Israëli'sche Knesset te spreken.

Het was de sensationeelste eerste stap naar internationale vrede die in onze tijd ooit door een staatshoofd was gezet.

Egypte was de erkende leider van de Arabische wereld. Het hoofdkwartier van de Arabische Liga bevond zich in

Caïro. Sadat genoot groot politiek prestige — misschien wel het grootste — in de Arabische wereld. Hij riskeerde met deze reis felle oppositie van alle andere Arabische landen en hun leiders. De reis vereiste visie, een gevoel van tegen alle kritiek in juist te handelen, en de bereidheid zowel groot persoonlijk als politiek risico te nemen. Hoevelen zouden daartoe de moed gehad hebben?

Het gevolg? Vooraanstaande Egyptenaren en redacteurs in het buitenland werden vermoord. President Sadats leven werd bedreigd. Onmiddellijk verloor hij zijn geloofwaardigheid in de Arabische wereld buiten Egypte. Het hoofdkwartier van de Arabische Liga werd van Caïro naar Tunis verplaatst.

Maar president Sadat riskeerde

PT-foto

CAÏRO — Dr. Abdul-Kader Hatem introduceert de heer Armstrong voor een toespraak tot de Egyptian-American Friendship Association in het Nijl-Hilton hotel. Ruim 300 vooraanstaande Egyptenaren waren aanwezig.

nog meer. Egypte had militaire hulp van de Sovjetunie ontvangen en deze had ook zijn leger getraind. En wanneer de Sovjetunie eenmaal in een land de voet tussen de deur heeft, blijft zij doorduwen tot de totale overheersing — tenzij zij door een sterkere macht wordt teruggedrongen, en die is er niet. Toch had Anwar Sadat het „lef” om verdere Sovjethulp af te wijzen, en haar officieren en instructeurs uit Egypte uit te wijzen! En dat betekende dat Egypte nog maar één mogelijke nationale bondgenoot over had — de Verenigde Staten!

Voorts was hij de enige nationale leider in de mohammedaanse wereld die de goedaardigheid en de moed had om de sjah van Iran onder zijn bescherming in vrede te laten sterven!

Vijfde in deze keten van gebeurtenissen waren de Camp David besprekingen, die president Jimmy Carter en de Verenigde Staten rechtstreeks betrokken bij die keten van ontwikkelingen die aan de wereldvrede voorafgaan. De president van de Verenigde Staten gebruikte zijn ambt om de beide leiders van het Midden-Oosten bijeen te brengen, in een uiterst moeilijke poging tot vrede in het Midden-Oosten te komen. De leiders stonden voor een verre van eenvoudige taak in een wereld die geheel is ingesteld op „nemen” in plaats van op

„geven” — d.w.z. op oorlog in plaats van op vrede.

De zesde gebeurtenis deed zich voor toen minister-president Begin en Israël, Egypte grote delen van het schiereiland Sinaï teruggaven. Natuurlijk moesten vervolgens nog de moeilijke kwesties van de Westelijke Jordanoever, de felle PLO-eisen voor een nieuwe, afzonderlijke Arabische staat en de Gazastrook worden uitgewerkt, maar dat neemt niet weg dat er een nieuwe stap in de richting van „geven” was gezet.

Tenslotte de laatste van deze gebeurtenissen: de plannen van president Sadat voor een *Vredescentrum* aan de voet van de berg Sinaï. Zowel dit centrum zelf als de voorgenomen ligging bij de berg Sinaï zijn symbolisch voor *vrede*. Ik ben zeer vereerd er deel aan te mogen hebben.

Dit brengt mij op mijn jongste bezoek aan het Midden-Oosten.

Op de dag voor de Amerikaanse presidentsverkiezingen, op 3 november 1980, had ik in zijn kantoor in Jeruzalem een onderhoud met minister-president Menachem Begin. Zoals gewoonlijk was de heer Stanley Rader bij mij. Ook was er de burgemeester van Jeruzalem, Teddy Kollek. En dan onze eigen televisieploeg.

De heer Begin was in Tel Aviv in vergadering met regeringsfunctiona-

rissen. Hij verdaagde die vergadering 2½ uur, zodat hij naar de bijeenkomst in Jeruzalem kon rijden.

Toen wij bij het receptiekantoorje buiten de werkkamer van de heer Begin arriveerden, kregen wij te horen dat wij hem niet te spreken zouden kunnen krijgen omdat hij niet in de stad was. U kunt zich de verbazing voorstellen toen opeens Begin binnen kwam stappen en ons hartelijk de hand schudde!

Wij hadden een bijzonder plezierig onderhoud, dat van een geest van liefde vervuld scheen. Wij vroegen de heer Begin of hij een verklaring wilde afleggen voor het Amerikaanse volk. (Deze zal in een latere editie van *De Echte Waarheid* worden opgenomen.)

Het Vredescentrum bij de berg Sinaï

Acht dagen daarna had ik mijn gesprek met president Sadat in het residentiële Gaza-paleis in Caïro.

De heer Sadat was bezig met een toespraak voor de nationale televisie t.b.v. de jaarlijkse promotie-ceremonie van leraren. De heer Stanley Rader, de heer Osamu Gotoh en ik werden eerst naar het gebouw gereden waar de ceremonie in een auditorium op de begane grond werd gehouden. Daar volgden wij in een ontvangstkamer op de televisie de toespraak van de president en de plechtigheid.

Tegen het einde van de ceremonie werden wij naar een auto gebracht die op een brede parkeerstrook voor het gebouw stond te wachten. Voor onze auto stond een Cadillac-ziekenuit, vlak achter de wagen van de president. Dr. M. Abdul-Kader Hatem voegde zich bij ons in onze auto. In deze autostoet reden wij met grote snelheid dwars door het drukke verkeer naar het paleis. Langs de route stond een menigte haar president toe te wuiven. Men vertelde mij dat de ambulance de presidentiële auto tegenwoordig overal volgt — eveneens een prijs die Sadat heeft te betalen voor zijn vredes pogingen met Israël.

Bij het paleis aangekomen was de heer Sadat naar binnen gegaan voordat wij onze wagen verlieten. De „first lady” wachtte op ons op het bordes. Wij hadden al eerder met

haar kennis gemaakt. Zij nam mij bij de arm en begeleidde mij naar binnen. Via een brede gang betraden wij een aan de linkerkant gelegen ontvangstruimte. Aan de rechterkant wachtte in een ander vertrek een groep Amerikaanse Congresleden al enige tijd op de president. Zij wisten dat wij Amerikanen waren, en kennelijk vroegen zij zich af wat wij daar deden.

De ontvangstkamer was zowel door onze eigen televisieploeg als door die van de regering in gereedheid gebracht om ons in schijnwerperlicht te zetten. President Sadat ontving eerst zo'n twintig minuten lang de Congresleden, terwijl zijn vrouw zich met ons onderhield. Toen hij binnenkwam ging zij de kamer uit. Mevrouw Sadat is een bijzonder mooie en charmante vrouw.

Na voor het oog van de tv-camera's handen te hebben geschud en te zijn gefotografeerd, namen wij plaats. Het arrangement was zo, dat president Sadat en ik dicht bij elkaar in een hoek zaten, ik op een sofa met de heer Rader aan mijn rechterhand en de heer Gotoh rechts van hem, terwijl dr. Hatem op een stoel links van de heer Sadat plaats nam. De tv-camera's bleven nog enige minuten doorwerken, waarna de zeer heldere lampen werden uitgeschakeld en de ploegen het vertrek verlieten.

Die avond schonk het televisie-nieuws in het Engels en in het Arabisch veel aandacht aan onze ontmoeting, maar toonde niets over de Amerikaanse Congresleden.

Wij bespraken de toestand in de wereld, hadden het over de oorzaken van de wereldproblemen en van de vrede, en bevestigden de bouw van een „ijzeren vredesbrug" tussen Egypte en Amerika.

Vervolgens toonde president Sadat mij de plannen van de architect voor de bouw van het 70 miljoen dollar kostende Vredescentrum aan de voet van de berg Sinaï. Het project omvatte een ommuurd complex waarbinnen zich een moskee, een synagoge en een kerk bevonden die de samenwerking tussen godsdiensten en naties symboliseerden. Op een naastgelegen terrein zal een modern vakantiehôtel verrijzen.

JERUZALEM — Herbert W. Armstrong krijgt kunstwerken aangeboden die door jongeren van het International Cultural Center for Youth zijn getekend. Van links naar rechts, Stanley Rader, Hr. Armstrong, Moshe Kol, en Yosef Aviram van Israëli Exploration Society.

Het is bijzonder zinvol dat dit Vredescentrum aan de voet van de berg Sinaï zal worden gebouwd, want daar krijgt het een betekenis die het nergens anders op aarde zou hebben. Het was op de top van de berg Sinaï dat God aan Israëel en aan de wereld — door middel van de met Gods vinger geschreven stenen tafelen — de *tien grote beginselen van vrede, universeel welzijn en overvloed* schonk.

Ik kan het maar niet genoeg herhalen dat er in het algemeen gesproken in het leven maar *twee* wegen zijn — die welke ik eenvoudigheidshalve als „geven", en die welke ik als „nemen" bestempel.

De Tien Geboden vatten in tien punten de geestelijke Wet van God samen — de stroom van liefde, uitgaande naar God en naar de medemens. De eerste vier resumeren het principe van liefde voor God, en de laatste zes dat van liefde voor de mens.

De hele wereld heeft het doel en de betekenis van het menselijk leven op aarde voor een belangrijk deel over het hoofd gezien. De wereld heeft volledig gedwaald ten aanzien van doel en betekenis van regering, van religie, wetenschap en technologie en van onderwijs en opvoeding.

De mens werd geschapen en op de aarde neergezet om *volmaakt karakter* op te bouwen. Om te produceren,

dingen tot stand te brengen, overvloed te scheppen, en dat alles in vrede, vreugde en geluk.

Het komt allemaal neer op de juiste *levenswijze!* De weg naar vrede, naar geluk, naar produktie, naar vervulling, naar stimulerende, voldoening schenkende, opbeurende prestaties, naar het ware succes. Dat is de weg van „geven". Dat is de weg van zorgzame liefde voor God en voor de mens. De weg van wederzijds dienstbetoon, elkaar helpen, dingen met elkaar delen, samenwerken. Jij helpt mij iets te produceren en ik help jou. Door samen te produceren hebben wij meer dan wanneer ik probeer te „nemen" wat jij hebt geproduceerd, en wanneer jij ernaar streeft om datgene wat ik al heb van mij af te nemen.

Het doel van regeren is het gedrag en de prestaties van mensen door middel van het beginsel van *geven* in goede banen te leiden — d.w.z. om de zelfzuchtigen, de inhaligen of de vijandigen te beletten de wezenlijke rechten van anderen te vertrappen, en om aan diegenen die aan de regering onderworpen zijn, leiding te geven op de weg van het *geven*.

Het werkelijke doel van onderwijs en opvoeding is de geest te trainen in het beginsel van *geven*, en alle daartoe benodigde gereedschappen ter beschikking te stellen — de gereedschappen van het lezen, spre-

PT/610

ken, schrijven, wiskundig denken, en de vergaring van de daartoe onmisbare kennis. Maar hoe jammerlijk hebben de opvoeders hun taak verprutst! Al te beginnen met 5- of 6-jarigen wordt de jeugd onderwezen in valse waarden, waardeloze doelen en verkeerde motieven die stuk voor stuk berusten op een volkomen foutieve materialistische instelling.

Het hele doel en de betekenis van de religie is de mensheid de weg van het *geven* te laten volgen — en ons te redden van onze *inhaligheid*, die het pad van de *zonde* vertegenwoordigt.

Al onze menselijke problemen zijn het *gevolg* van het *inhaligheidsmotief*. De wegen van *geven* en *nemen* zijn geestelijk van aard. De weg van het *geven* is een *geestelijke Wet*, in beweging gezet door de Schepper, en even onverbiddelijk als de wet van de zwaartekracht. Breek die wet, en zij zal u breken!

Ware godsdienst — die van GOD de Schepper en van Jezus Christus de Verlosser, Koning en Heerser — zal de lijdende mensheid redden van de wrede onheilen die de weg van de *inhaligheid* — d.w.z. de weg van de *zonde* — ons brengt, en ons met de gave van het eeuwige leven op de *gelukkige weg* van het *geven* zetten.

Met andere woorden, om ons tot berouw over onze zonden te brengen, ons ervan te weerhouden, en ons het pad van Gods liefde te doen volgen, tot eeuwigdurende vervulling!

Maar wat vinden wij in de boodschap van een veronderstelde „christelijkheid” in deze door Satan bedrogen en beïnvloede wereld?

Wij vinden een „christelijke” religie die gebaseerd is op het beginsel van nemen. Zij roepen „Aanvaard Christus!” „Ontvang Christus!” „Grijp uw verlossing!” Zij zeggen dat de grote algemene geestelijke wet — de fundamentele *manier van leven* om tot *vrede* en al wat goed en begeerlijk is te komen — heeft afgedaan.

Zij prediken een *andere* Jezus (2 Kor. 11:4) — een Zoon met een andere mening, voor wie de geboden zijns Vaders „hadden afgedaan”.

Het evangelie van Jezus is de *boodschap* die Jezus van God mee-

kreeg en aan de mens verkondigde. Maar zij verkondigen hun eigen boodschap *omtrent* de Persoon van Christus, niet *zijn* boodschap van het Koninkrijk Gods.

Zij slaan geen acht op Gods *Wet* — *zijn levenswijze*. Zij hebben deze wereld niet beter gemaakt. Zij hebben de wereld geen *vrede* gebracht. In tegendeel, *oorlogen* werden hoofdzakelijk uitgevochten over godsdienstige overtuigingen, wedijver en haatgevoelens.

De religies van de wereld zijn uitgebroed door Satan de duivel. De wereld is bedrogen! Maar nu zien wij in Gods naties, Engeland en de Verenigde Staten, vredesbewegingen op gang komen. In Israël en Egypte is door hun twee moedige leiders een ommekeer naar *de weg* van de *vrede* tot stand gekomen.

Wat is dus de betekenis van het Vredescentrum aan de voet van de berg Sinäi?

Het was op de top van deze berg dat GOD de Schepper aan Mozes de voor de gehele mensheid bestemde tien grondbeginselen overhandigde van het streven naar *vrede* — naar gerechtigheid, en naar vervulling in een krachtgevend eeuwige leven!

Natuurlijk was deze weg al gewezen aan de eerste mensen — Adam en Eva. Die geestelijke GRONDWET is vanaf het begin van de mensheid onverbiddelijk in werking geweest. Het is een eeuwige Wet! Maar het was vanaf de berg Sinäi dat zij ons zichtbaar werd aangereikt en historisch vastgelegd.

Nu zal dit Vredescentrum aan de voet van de berg Sinäi, waarvan de totstandkoming een gevolg is van de *teruggave* van dit gebied door minister-president Menachem Begin en Israël, en van het moedige initiatief van president Anwar el-Sadat van Egypte, het voorspel gaan vormen van de weldra komende *wereldvrede*! Dit Vredescentrum zal op zichzelf die *vrede* niet kunnen brengen. Dit zal door de levende Jezus Christus worden bewerkstelligd. Maar het Vredescentrum vormt hiervoor een zinnebeeld, en tengevolge van het streven naar *vrede* in plaats van naar oorlog door deze twee leiders van het Midden-Oosten, vormt het een voorbode van de wereldvrede die even zeker zal komen als morgen de zonsopgang! □

DEPRESSIE

(Vervolg van pagina 12)

Een slechte geestelijke gezondheid is het gevolg van het schenden van geestelijke, en mogelijk materiële wetten die door God in werking werden gesteld en die door de mensheid als geheel werden verworpen.

Veel modern georiënteerde mensen denken dat het ontwikkeld staat de bijbelse openbaring en de realiteit van onveranderlijke geestelijke wetten af te wijzen. Maar als wij deze wetten breken, zullen deze wetten uiteindelijk ons breken!

Christus zei, „Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:32). Gods geschreven woord is de waarheid. Het maakt ons vrij — het bevrijdt ons van mentale inzinkingen, van depressies, en van zonde.

De waarheid die in zovele levens ontbreekt, en in het algemeen in de opvoeding, is het ware begrip van het doel van het menselijk leven en van de wetten, waarden en geesteshoudingen die gemoedsrust, vreugde en geluk teweegbrengen.

Miljoenen mensen begrijpen niet hoe en waarom hun menselijke natuur zich ontwikkelt met zoveel schadelijke waarden en zulke vreesachtige levenshoudingen. De meeste mensen zijn blind geworden voor de manier waarop zij de geestelijke hulp en kracht kunnen ontvangen die zij nodig hebben om hun schadelijke menselijke trekken en angsten te overwinnen — voor de wijze waarop zij elke bedreigende levenssituatie met geloof en hoop tegemoet kunnen treden — om „te bidden en niet te verslappen”, zoals Jezus leerde (Lukas 18:1).

Komende maand zullen wij in een belangrijk vervolgartikel deze enorme hiaten in onze geestelijke kennis opvullen. U zult vernemen hoe de mensheid, door valse waarden en levenshoudingen van God afgesneden, door de duivel is bewerkt om angsten, hopeloosheid, zinloosheid en diepe neerslachtigheid door te maken.

En tenslotte zult u Gods manier leren kennen om aan elke angst en depressie die u nu mocht voelen, te ontsnappen. □

OOST-EUROPA

(Vervolg van pagina 6)

van de Sovjetunie, maar ze verschillen ook onderling zeer sterk. Te beginnen met de Duitsers in het noorden, vindt men uiteenlopende takken van het Slavische ras en komt dan via de Magyaren in Hongarije bij de Roemenen in het zuidoosten. De Roemenen zijn, hetgeen hun naam al impliceert, wat betreft taal en cultuur, erfgenamen van de culturele tradities van West-Europa.

Moskou was wel gedwongen deze nationale verschillen te tolereren, en het zag zich daarbij verplicht ruimte te laten voor vele uiteenlopende opvattingen van het communisme. Zo vindt men in Hongarije wat de Russen smalend „goulash-communisme” noemen, een mengeling van staatsbedrijven en kleinschalige particuliere ondernemingen. Maar deze ontwikkeling heeft er enkel toe geleid dat Russische toeristen in drommen naar Hongarije komen om daar te profiteren van het ruime aanbod, de kwaliteit en de lage prijzen van massa's artikelen.

Hongarije is veruit de welvarendste staat van heel Oost-Europa en streeft in dit opzicht Oost-Duitsland voorbij (dat overigens wat inkomen per hoofd van de bevolking betreft, inmiddels boven Engeland is uitgestegen). Bovendien staat de regering in Boedapest de bevolking enige mate van politieke meningsuiting toe, bij wijze van uitlaatklep voor gevoelens van onbehagen en ontevredenheid. In tegenstelling daarmee houden de autoriteiten in Roemenië de politieke teugels uitermate strak. Het gevolg hiervan is echter weer dat Moskou de kameraden in Boekarest in hun relaties met het buitenland wat meer vrijheid toestaat. Zo knoopt Roemenië ongestraft uitgebreide handelsbetrekkingen met het Westen aan, en erkende zelfs de staat Israël.

In nagenoeg alle gevallen heeft Moskou minstens op één bepaald belangrijk terrein een zekere vrijheid moeten toestaan, hetzij een betrekkelijke vrijheid in het eigen land dan wel wat meer politieke armslag in internationale aangelegenheden. Maar nooit beide tegelijk!

Oplossing voor Moskou?

Nergens in deze borrelende heksenketel van Oost-Europa zijn de Russen

of de door de Sovjets overeind gehouden communistische nationale regeringen bij de bevolking geliefd. In Polen heeft een geheime enquête van een Frans tijdschrift aan het licht gebracht dat, in geval van werkelijk vrije verkiezingen, slechts drie procent van de bevolking op de communistische partij zou stemmen.

Het hele Sovjetimperium wordt uitsluitend bijeengehouden door de dreiging die uitgaat van de superieure Russische militaire macht. Maar zelfs een dergelijke macht kent grenzen, als door het hele gebied onrust onder de burgerij de kop opsteekt.

„De vijandigheid die er tussen deze samenlevingen en de Sovjetunie bestaat,” merkt de politieke commentator William Pfaff op, „vormt een

WARSAU — De Poolse economische situatie is kritiek. Eind 1980 werden de voornaamste levensmiddelen gerantsoeneerd.

fundamenteel en blijvend probleem voor de Sovjetregering. Deze staten zullen nooit de absoluut betrouwbare veiligheidszone kunnen vormen, die de Sovjetunie zich wenst. Het wordt hoog tijd dat het Kremlin dit inziet.”

Het antwoord — volgens Pfaff „de enige oplossing” voor het Sovjetdilemma — is de „Finlandisering” van Oost-Europa. Door een dergelijk proces zouden de Sovjets worden aangemoedigd de Oosteuropese staten toe te staan hun autonomie te behouden binnen een door Rusland beheerst Europees kader, dat de veiligheid van de Sovjetbelangen garandeert. (De

term „Finlandisering” is afkomstig van de enigermate beperkte buitenlandse politiek die Finland — overigens als vrije buurstaat van de Sovjetunie — wordt gepermitteerd te voeren.)

„Deze oplossing” vervolgt Pfaff „zal uiterst moeilijk te realiseren zijn. Het zal van zowel het Westen als van Moskou veel intelligentie vergen, en van Oost-Europa zelfdiscipline. Maar het is de enig mogelijke oplossing.”

Bijbelse profetieën vermelden zeer duidelijk een dergelijke „oplossing”, die overigens de politieke kaart van Europa radikaal zou veranderen.

Hersteld Romeins Rijk

In een beschouwing over de ontwikkelingen in Oost-Europa schreef de hoofdredacteur van *De Echte Waarheid*, Herbert W. Armstrong, in zijn brief aan leden en medewerkers, van 15 september jl:

„Zal Polen zich toch van de Sovjetoverheersing bevrijden en zich aansluiten bij Joegoslavië, Roemenië en mogelijk Tsjechoslowakije — om samen met Duitsland, Italië, Frankrijk, Spanje, Portugal en Oostenrijk — deel te hebben aan de herleving van het Middeleeuwse „Heilige Roomse Rijk” dat Europa zal overheersen en dat de USSR en de VS in wereldmacht zal evenaren?”

De bijbel leert ons duidelijk dat dit in de eindtijd herstelde Romeinse Rijk zal bestaan uit „tien horens”, d.w.z. tien naties of nationale regeringen (Openb. 17:12). Deze situatie zal worden bereikt ten tijde van de terugkeer van Jezus Christus op deze aarde, als Hij het Koninkrijk Gods komt vestigen.

In het tweede hoofdstuk van het boek Daniël wordt gesproken over dezelfde eindtijd — die thans niet ver meer is — waarin het Koninkrijk van God, beschreven als een steen die „zonder toedoen van mensenhanden”, dit laatste stelsel van door mensen gevoerde regeringen zal verbrijzelen om vervolgens de wereld te regeren. Hier wordt van dit stelsel van tien naties gezegd dat „zijn voeten deels van ijzer deels van leem” zijn (Dan. 2:33).

Let erop dat de tenen — kennelijk tien in getal — overeenkomen met de tien nationale eenheden uit Openbaring 17. Het oorspronkelijke Ro-

meinese Rijk werd verdeeld in twee „benen”: het oostelijke rijk met als hoofdstad Byzantium (later Constantinopel en nu Istanboel geheten) en het imperium van het westen met Rome als regeringscentrum. Aldus is het zeer wel mogelijk dat het vernieuwde regeringsstelsel in de eindtijd zal bestaan uit twee verschillende, maar toch bij elkaar horende delen: het ene, bestaande uit enkele van de Westeuropese staten die tot de huidige EEG behoren; het tweede deel, bestaande uit naties van Midden- en Oost-Europa afkomstig uit de communistische „Comecon”.

Let ook op Oostenrijk

Wat thans in Polen aan de dag treedt, is de eerste concrete stap naar het tot stand brengen van een nieuwe relatie tussen westelijk, midden en oostelijk Europa.

In het bijzonder noemt de heer Armstrong daarbij Oostenrijk als een natie waar men scherp op dient te letten. Oostenrijk is een neutrale staat op de oostelijke flank van niet-communistisch Europa. Ook in deze tijd functioneert dit land als een brug tussen Oost- en West-Europa. In een nieuw te vormen Romeins Rijk zou Oostenrijk — met zijn vermaarde hoofdstad Wenen, honderden jaren regeringszetel van het Heilige Roomse Rijk, precies in het centrum van alle ontwikkelingen liggen.

In de schatkamer van het oude keizerlijke paleis te Wenen, wordt nog altijd de kroon van het Heilige Roomse Rijk tentoongesteld, die stamt uit de tijd van Otto de Grote (10e eeuw). Deze kroon lijkt op een laatste bestemming te wachten.

Misschien wel met een speciale bedoeling is onlangs in Wenen aan de oever van de Donau een groot bouwproject van de overheid tot stand gekomen. Het wordt de „Stad der Verenigde Naties” genoemd en behoort aan de Oostenrijkse staat, maar werd voor een deel aan de Verenigde Naties verhuurd als een derde VN-hoofdkwartier. Zal het in de toekomst nog eens voor andere doeleinden worden gebruikt?

NAVO heeft afgedaan

Het herstelde Romeinse Rijk zal de betrekkingen tussen de grote mogendheden radikaal veranderen. De

NAVO in zijn huidige vorm zal dan hebben afgedaan.

Moskou zou, in ruil voor het verlenen van een beperkte vrijheid aan de Oosteuropese staten, eisen dat de nieuwe Europese Eenheid politiek onafhankelijk van de Verenigde Staten is.

De Sovjets hebben nog een ander belang bij een dergelijke regeling. Als het hun zou lukken West-Europa van de Verenigde Staten los te weken, dan zouden ze Washingtons plannen om nieuwe zware kernwapens in Europa te stationeren — zoals dit rond 1985 is gepland — kunnen vrijdelen.

Een dergelijke Russisch-Europese overeenkomst zou zonder twijfel gepaard kunnen gaan met een wederzijds niet-aanvalsverdrag en het sterk toenemen van het handelsverkeer. Reeds in het jongste decennium van détente is het handelsverkeer tussen Oost- en West-Europa op indrukwekkende wijze toegenomen. De handel van de Sovjetunie met West-Duitsland belooft thans ongeveer 7 miljard dollar per jaar en die met Frankrijk rond de 4 miljard.

De afhankelijkheid van West-Europa van de energiebronnen in het Oostblok wordt nog voortdurend groter. In het midden van de jaren '80 zullen de Sovjets 30% leveren van al het aardgas dat in West-Duitsland wordt verbruikt.

Hier komt bij dat een gerenommeerde Zweedse olie-research maatschappij heeft gemeld dat Russische deskundigen in het westen van Siberië de grootste olievondst uit de geschiedenis hebben gedaan! Hierdoor wordt het totaal van de Russische oliereserves geschat op 4.55 biljoen vaten, wat vele malen meer is dan de reserves van alle olievelden in het Midden-Oosten tezamen.

De naties van het Westeuropese continent zijn voor hun olie bijna volledig afhankelijk van het Midden-Oosten en Noord-Afrika. Wat een geweldige troefkaart zullen de Sovjets bij hun contact met het naar energie hongerend West-Europa in handen hebben, als de aanwezigheid van genoemde oliereserve inderdaad wordt bevestigd!

Engeland en VS geïsoleerd

Het toekomstige geromaniseerde Europa zal weinig goeds inhouden

voor Engeland en de Verenigde Staten. Samen met Denemarken zal Engeland waarschijnlijk geen deel uitmaken van de nieuwe unie van staten.

Engelands betrekkingen met het vasteland van Europa zijn nu al onduidelijk genoeg. Een zeer groot deel van het Britse publiek heeft nooit gewild dat Engeland tot de EEG zou toetreden.

De oppositie — de Labour Party — heeft in zijn jaarlijkse conferentie van oktober jl. een politiek aanvaard, die eist dat Engeland uit de EEG stapt, zodra Labour weer aan de macht komt. De uiterst linkse vleugel van Labour heeft bovendien de politieke eis erdoor gedrukt dat Engeland eenzijdig tot afschaffing van kernbepapening moet besluiten.

De Britse premier, Margaret Thatcher, stuit momenteel op zeer ernstige moeilijkheden bij haar pogingen de onder zware belastingen en inflatie zuchtende Britse economie weer op gang te krijgen na drie decennia geld uitgeven door socialistische regeringen.

De laatste vijftien jaar zijn de Verenigde Staten zich in toenemende mate tot de eigen binnenlandse aangelegenheden gaan beperken, wat goed geïnformeerde Europeanen met grote zorg vervult. In een interview in het tijdschrift *Le Point* (10-16 november jl.) zegt de Franse socioloog Michel Crozier: „Tegenwoordig zie je [in Amerika] hetzelfde wat je in de jaren 1950-'55 in Engeland zag. Als die neiging aanhoudt, wordt het een ramp.”

Na de oorlog zocht het verwoeste Europa hulp bij de Verenigde Staten, niet alleen voor zijn militaire bescherming maar ook omdat het een nieuw maatschappij-model zocht. Het optimistische, welvarende Amerika was immers „het Beloofde Land”.

Thans, erkent Crozier „bestaat er voor ons geen model of beloofd land meer”. En hij voegt eraan toe: „De redding ligt niet aan de overzijde van de Atlantische Oceaan.”

In het tijdschrift *New Yorker* stelt William Pfaff met nadruk dat naar de mening van Europeanen „het moreel gezag der Amerikanen ernstig is ondermijnd, voornamelijk als gevolg van de oorlog in Vietnam”.

van onze lezers

Verbetering

Van harte proficiat met de decembereditie van uw blad *De Echte Waarheid*. Dit nummer heeft mij buitengewoon getroffen door zijn degelijkheid.

We leven misschien in een opwindend, en historisch beslissend tijdperk, maar daarover opwindende en boeiend verhelderende artikelen schrijven kan niet iedereen.

Stuk voor stuk steken uw artikelen met kop en schouders boven de middelmatigheid uit. Trouwens, het laatste halfjaar was deze verbetering al merkbaar aan de gang.

Ik hoop dat u dit werk kunt blijven doen, en wens u daarbij veel succes toe. Uw blad verdient een groeiende lezerskring!

G.K., Twello

Bewondering

Met een stijgende belangstelling en een groeiende bewondering, lees ik sedert verschillende jaren *De Echte Waarheid*. Wat mij in het januari-nummer '81 werkelijk getroffen heeft is — behalve de boodschap van de heer Armstrong — het

Ook wijst Pfaff erop dat Amerika en Europa de laatste paar jaar steeds verder uit elkaar zijn gedreven „zodat we als samenlevingen aan weerszijden van de Oceaan uit elkaar gegroeid zijn en de Verenigde Staten van thans waarschijnlijk verder van West-Europa zijn vervreemd dan in de isolationistische jaren '20 en '30 het geval is geweest”.

De Verenigde Staten beschouwen zichzelf niet langer als alleen maar een uitwas van de Europese cultuur, een Oude Wereld overgeplant in de Nieuwe Wereld. Dat komt goeddeels door de groei van niet-Europese minderheden in de Verenigde Staten.

„Het Europa van vandaag”, zegt Pfaff, „interesseert de Amerikanen

door R. Meredith gepleegd artikel. Daar is geen woord aan toe te voegen. Daar is geen woord aan te halen dat ik niet onvoorwaardelijk kan onderschrijven. Eigenaardig genoeg heb ook ik — sedert lang en waarschijnlijk door intuïtie — aangevoeld wat onze Westerse beschaving heel binnenkort te wachten staat. Het is waarachtig om er wanhopig van de worden. Ik ben de 80 gepasseerd en uiteraard blij er geen 20 te zijn. Het Engels ben ik slechts in geringe mate machtig, toch zal ik mijn best doen, gewapend met een woordenboek, het boek *The United States and Britain in Prophecy* te lezen dat hoop ik mij zal toezonden worden.

M.v.W., Gent, België

Het ongelooflijke potentieel

Heden heb ik uw prachtige boek *Het ongelooflijke potentieel van de mens* ontvangen waarvoor mijn dank. Ik weet niet hoe ik u eigenlijk moet bedanken. (...) Eens hoop ik u te kunnen steunen. Tot nu toe kan ik alleen maar voor u bidden. Dat is werkelijk alles wat ik voor u kan doen.

nauwelijks meer” en Amerika „met zijn idealisme en morele energie interesseert de Europeanen niet langer zoals dat het geval was in de jaren '40 of ten tijde van Woodrow Wilson... Het betekent dat West-Europa, verlost van zijn angst voor zichzelf, weer vrij is geworden — of wij, Amerikanen, dat nu prettig vinden of niet”.

Toneel in gereedheid gebracht

Meer dan sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog ooit het geval is geweest, zijn de omstandigheden rijp voor een grootscheepse hervorming van de politieke systemen op deze wereld.

West-Europa en de Verenigde Staten drijven uit elkaar — wat

Met vriendelijke groeten en nogmaals dank voor de zovele brochures, boeken en *De Echte Waarheid* die ik regelmatig van u mag ontvangen.

P.v.d.P., Cuyk

Wat een verrassing, geheel onverwacht, zomaar het fijne boek, *Het ongelooflijke potentieel van de mens*, van u te mogen ontvangen.

Ik ben er reuze blij mee, daarvoor heel, heel hartelijk dank. Tevens wens ik u allen veel zegen in 1981. Met vriendelijke groeten.

A.d.H., Wognum

Dankbaar

Omdat ik 9 weken in Spanje was heb ik geen kaart opgestuurd waardoor ik uw Echte Waarheid weer zou ontvangen.

Ik wil dit blad dolgraag weer van u ontvangen. Ik heb in Spanje de 12-delige bijbelcursus doorgewerkt en er is mij veel duidelijk geworden, vooral de gedeelten over hel en hemel. Ik ben u dan ook heel erg dankbaar voor deze lessen. Graag dus uw blad weer in de bus.

N.v.T., Hilversum

Amerika naar een gevaarlijke isolatie voert. Terzelfdertijd beseft de Sovjetunie dat ze haar Oosteuropese probleem tot een oplossing moet brengen. Uit deze tweeledige ontwikkeling zal een nieuwe — nochtans *oude* — politieke constellatie tevoorschijn komen.

Blijf aandachtig deze ontwikkelingen volgen. Let op de invloed, die de Poolse paus Johannes Paulus II zal uitoefenen op de voornamelijk rooms-katholieke Oosteuropese naties, als deze achter het IJzeren Gordijn vandaan komen. Let ook op de rol die Oostenrijk — die unieke brug tussen Oost en West — zal gaan spelen.

De bijbelse profetie snelt voort! □

BESTAAT GOD?

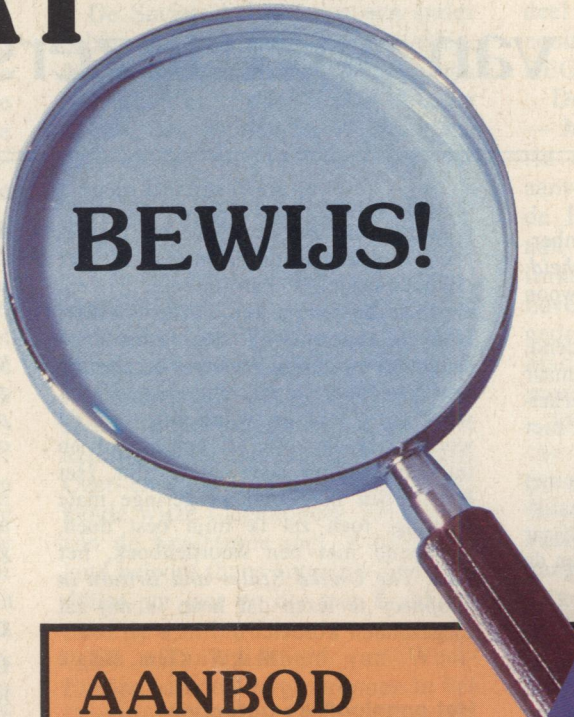
Hoog tijd voor duidelijk

Is God alleen maar een mythe? De vinding uit een onwetend bijgelovig verleden? Een heel principiële vraag die een heel principieel antwoord verdient. Eigenlijk is dit het begin van alle kennis. Het vormt de grondslag voor begrip!

De resultaten van een diepte-onderzoek in deze vraagstelling worden in een boekje gepubliceerd dat de titel draagt *Bestaat God?* Meer dan een ½ miljoen mensen ongeacht ras, kleur en overtuiging hebben dit boekje gelezen. En ze hebben ontdekt dat er inderdaad antwoorden bestaan . . .

- Het is rationeel in God te geloven.
- Materie heeft niet altijd bestaan.
- Er kan geen schepping zonder een Schepper bestaan.
- Er bestaat een Geest die superieur is aan de menselijke geest.

Als u de waarheid eenmaal begrijpt kunt u de toekomst met vernieuwd vertrouwen tegemoet zien. Vraag uw *gratis* boekje vandaag nog aan.

BEWIJS!

AANBOD GRATIS BOEKJE

Een opmerkelijk boekje. Een uitdaging voor en echte informatie aan sceptici, atheïsten, agnostici en zelfs christenen. U hoeft het bestaan van God niet zomaar meer aan te nemen.

Dit boekje pakt de controverse over de schepping aan. U kunt nu achter de waarheid komen in al zijn eenvoud en diepte.

**SCHRIJF NAAR ONS EERSTE ADRES AAN DE
BINNENZIJDEN VAN DE OMSLAG.**

**BESTAAT
GOD?**

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)